

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้กิจกรรมการละคร

โดย
นางสาวอำพร วุฒิจูโก

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้กิจกรรมการละคร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING SKILL
FOR GRADE 6 STUDENTS BY USING DRAMATIC ACTIVITIES

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

58254327 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การพูดภาษาอังกฤษ, กิจกรรมการละคร, นิทานเทพนิยาย

นางสาว อัมพร วุฒิสุโข: การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร 2) เพื่อศึกษาความพึง
พอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คนที่กำลังศึกษา
อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี การ
วิจัยนี้เป็นการวิจัย กึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร 2. แบบทดสอบการพูด 3. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด 4.
แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบจับคู่ (dependent sample t-
test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมการละครอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
ในด้านการนำไปใช้, ด้านประโยชน์, ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม และด้านเนื้อหาตามลำดับ

58254327 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : ENGLISH SPEAKING SKILL, DRAMATIC ACTIVITIES, FAIRY TALE

MISS AMPORN WUTITIKO : THE DEVELOPMENT OF COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING SKILLFOR GRADE 6 STUDENTS BY USING DRAMATIC ACTIVITIES THESIS
ADVISOR : SUNEETA KOSITCHAIVAT

The proposes of this study were: 1) tocompare students' communicative English speaking skill before and after using dramatic activities and 2) study students' satisfaction toward dramatic activities. The sample was 33 students in Phathomsuksa 6/3 during the first semester of the 2019 academic year at Watpairongwua School, Songphinong, Suphanburi province. The study is Quasi – Experimental Design.

The research instruments were 1) three lesson plans based on dramatic activities, 2) an English oral test, 3) the speaking rubric and 4) a satisfaction questionnaire toward dramatic activities. The data were analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and dependent sample t-test.

The results of this study were as follows:

1) The students' communicative English speaking ability after using dramatic activities were significantly higher at the .05 level.

2) The students' satisfaction toward dramatic activities was at the good level in all aspects. The highest score aspect sets in order: the usefulness aspect, the advantage aspect, the learning activities aspect and the contents aspect.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช ที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข ตั้งแต่เริ่มต้น จนการค้นคว้าอิสระเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆสิตชัยวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ และพลเรือตรีหญิง ดร.วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณอาจารย์เมธา หมื่นประเสริฐ, อาจารย์ศิรินนท์ เอื้อนโธสงค์ และคุณครูอัญชลี โภษะ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์ จนผู้วิจัยได้เครื่องมือวิจัยที่ถูกต้องในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ ตลอดจนชี้แนะแนวทางและให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจจนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ญาติมิตร และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้ความสนับสนุน ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาในการศึกษาเรียนรู้

ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีและประโยชน์ที่อาจเกิดจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เพื่อกราบบูชาคุณบุพการี ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านการศึกษาตลอดมา

อำพร วุฒิจิวโก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)	8
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	12
3. กิจกรรมการละครเพื่อการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	18
4. นิทานเทพนิยาย (fairy tales).....	26
5. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	28
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การพัฒนาและการหาคุณภาพเครื่องมือ	36
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร	56
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร ..	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	63
วิธีดำเนินการวิจัย	64
สรุปผลการวิจัย	64
การอภิปรายผลการวิจัย	65
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน	67
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	68
รายการอ้างอิง	69
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก	73
ภาคผนวก ข	88
ภาคผนวก ค	90
ภาคผนวก ง	92
ภาคผนวก จ	95

ภาคผนวก ฉ 103

ประวัติผู้เขียน 106

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม (Holistic Rubrics).....	16
ตารางที่ 2 การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) ...	17
ตารางที่ 3 เกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	18
ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน (Table of Unit Content Specifications)	38
ตารางที่ 5 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนสอนกิจกรรมการละครจากผู้เชี่ยวชาญ	42
ตารางที่ 6 รายการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร.....	45
ตารางที่ 7 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดจากผู้เชี่ยวชาญ	46
ตารางที่ 8 ตัวอย่างการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของคณะกรรมการ	47
ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดจากผู้เชี่ยวชาญ	49
ตารางที่ 10 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละครจาก ผู้เชี่ยวชาญ.....	52
ตารางที่ 11 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน ก่อน เรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครและผลต่างของคะแนนในการสอบ (D).....	57
ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละคร ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ (n=33).....	58
ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ ความพึง พอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียน และภาษากลางที่ใช้ในประเทศกลุ่มอาเซียนคือภาษาอังกฤษ จากการประชุมของ TESOL International Association (1988) ได้ข้อตกลงร่วมกันว่าภาษาอังกฤษถูกจัดให้เป็นภาษากลางของโลก (global English or world Englishes) นั้นหมายความว่าภาษาอังกฤษคือภาษาสำหรับทุกคนเพื่อใช้เป็นสื่อกลางสำหรับการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่จะทำให้ทุกคนสามารถสื่อสารกันได้แม้ว่าจะอยู่ในประเทศใดก็ตาม ดังที่ Taskin - Can (2013) เสนอว่าบุคคลใดที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้จะมีโอกาสในการไปศึกษาต่อและทำงานในต่างประเทศมากกว่าบุคคลที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงถือเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งเพราะใช้เป็นส่วนหนึ่งสำหรับวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังที่ Iamsaard and Kerdpol (2015) กล่าวว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของประเทศในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร

แต่จากข้อมูลการจัดอันดับความสามารถของ EF EPI (ENGLISH FIRST, ENGLISH PROFICIENCY INDEX) ปี 2560 ซึ่งเป็นองค์การนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษา การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และเป็นองค์กรที่จัดอันดับประเทศจากความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ดัชนีวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษ พบว่าประเทศไทยมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับที่ต่ำมาก (very low) คือ 45.35 คะแนนจาก 100 คะแนนและอยู่ลำดับที่ 14 จาก 16 ประเทศในทวีปเอเชีย อยู่ลำดับที่ 62 จาก 70 ประเทศทั่วโลกและในปี 2561พบว่าประเทศไทยมีคะแนน 49.78 คะแนน อยู่ลำดับที่ 15 ในทวีปเอเชียและอยู่ลำดับที่ 53 จาก 80 ประเทศทั่วโลก และจากผลการสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศไทยปีการศึกษา 2559 พบว่าจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 34.59 ปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ย 36.34 และในปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 39.24

เนื่องจากข้อสอบ O-NET เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมี 4 สาระสำคัญคือ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4) ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ทางสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) มีการกำหนดจำนวนข้อสอบในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าสาระอื่นๆ เนื่องจากเป็นสาระที่มีความสำคัญและเน้นเรื่องการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) ดังที่ Thepsuriwong (2011) ได้ให้ความสำคัญกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าการเรียนภาษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ดีที่สุดต้องเกิดจากการสื่อสาร ถ้าผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้การเรียนภาษาจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

จากการวิจัยพบว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในประเทศไทยมีปัญหาที่ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดังที่รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) พบว่าเนื้อหาในตำราและการสอนของครูไทยส่วนใหญ่ยังติดกับรูปแบบการสอนดั้งเดิมได้แก่ การสอนแบบเน้นไวยากรณ์และแปลไวยากรณ์ (Grammar translation method) โดยเน้นเรื่องของการเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นหลัก นอกจากนี้ชนธิภา คุณยศยิ่ง (2554) เห็นว่านักเรียนในประเทศไทยส่วนใหญ่ขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงไม่มีบริบทจำลองใดๆ ให้นักเรียนได้ฝึกพูดทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนเพราะไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตจริง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับนิภาพร บุญกุล และคณะ (2554) ที่พบว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้วไม่ได้นำมาใช้พูดเพื่อการสื่อสารอาจทำให้นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการศึกษางานวิจัยและหนังสือเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่ากิจกรรมการละครมีลักษณะเด่นที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดที่ รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการละครพบว่าการจัดกิจกรรมการละครสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ด้วยเหตุผลที่สำคัญดังนี้

1. กิจกรรมการละครส่งเสริมความกล้าแสดงออก เพราะกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง ส่งผลให้การพูดเป็นธรรมชาติในด้านการออกเสียง ความถูกต้องในการใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ประโยคที่สามารถนำไปสู่การใช้ภาษาได้จริงต่อไป

2. กิจกรรมการละครช่วยสร้างความรู้สึที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีจินตนาการมีทักษะในการแก้ปัญหาและการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น ผ่านการสร้างสรรคบทละครการฝึกพูดร่วมกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

3. กิจกรรมการละครสร้างสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีอิสระในการพูดผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานนักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยไม่รู้ตัวทำให้นักเรียนไม่เขินอายหรือกลัวว่าจะพูดผิด

4. กิจกรรมการละครช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมวัฒนธรรมและความสามารถทางภาษาศาสตร์ในด้านต่างๆ ที่สำคัญสำหรับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (grammatical competence) ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) โดยฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริง

นอกจากนี้กิจกรรมการละครยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นการยอมรับให้เกียรติและเพิ่มความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้กับนักเรียนเพราะนักเรียนได้ใช้จินตนาการตามบทบาทที่ตนได้รับ นักเรียนต้องใช้ทั้งการเคลื่อนไหวร่างกายการแสดงท่าทางสีหน้า น้ำเสียง อารมณ์ ที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกในทักษะต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน ที่สำคัญคือการฝึกยอมรับและให้เกียรติผู้อื่น นักเรียนจะรู้สึกว่าได้รับการยอมรับมากขึ้นจากการแสดงบทบาทที่ตนได้รับ ส่งผลให้การเรียนภาษามีความหมายมากขึ้น (พัชรินทร์ อุทัยฉัตร, 2537; ศุภพร สุ่มมาตย์, 2558; Heinig, 1981; Seong, 2013; Gill, 2016)

จากแนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยพบว่ากิจกรรมการละครสามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ทั้งในด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษา (fluency and accuracy) และยังส่งผลทางบวกต่อทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วยผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีปัญหาเกี่ยวกับการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษโดยคะแนนเฉลี่ยในปีการศึกษา 2557 - 2560 คือ 33.69, 34.94, 31.89 และ 35.11 ตามลำดับจากผลการสอบ O-NET แสดงว่านักเรียนยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีและจากผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2561 พบว่าคะแนนการสอบของนักเรียน 3 ห้องเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 30.87 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน จากการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการสอบพบว่านักเรียนไม่รู้ความหมายของประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่สามารถถามตอบประโยคดังกล่าวได้และขาดความมั่นใจในการพูดมักจะจำประโยคโดยการพูดเป็นคำๆ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษา ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน วัดไผ่โรงวัว ซึ่งเป็นโรงเรียนในชนบทนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนและมีผลการสอบ O-NET ไม่ผ่านเกณฑ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยสนใจที่จะนำกิจกรรมการละครซึ่งเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารรูปแบบหนึ่งมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาผ่านการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เสมือนจริงไม่ใช่เพียงการอ่านในตำราเรียน ผู้วิจัยยังคาดหวังว่ากิจกรรมการละครจะสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อีกระดับหนึ่งด้วย

ปัญหาการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละคร สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ที่ระดับใดต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละคร สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 102 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพราะผลคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนห้องนี้น้อยกว่าห้องอื่นๆ โดยจากคะแนนเต็ม 50 คะแนน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีคะแนนเฉลี่ย 33.55 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีคะแนนเฉลี่ย 30.62 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 มีคะแนนเฉลี่ย 28.43

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการละคร

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน จำนวน 3 แผนการสอน รวมทั้งสิ้น 8 คาบเรียนคือ

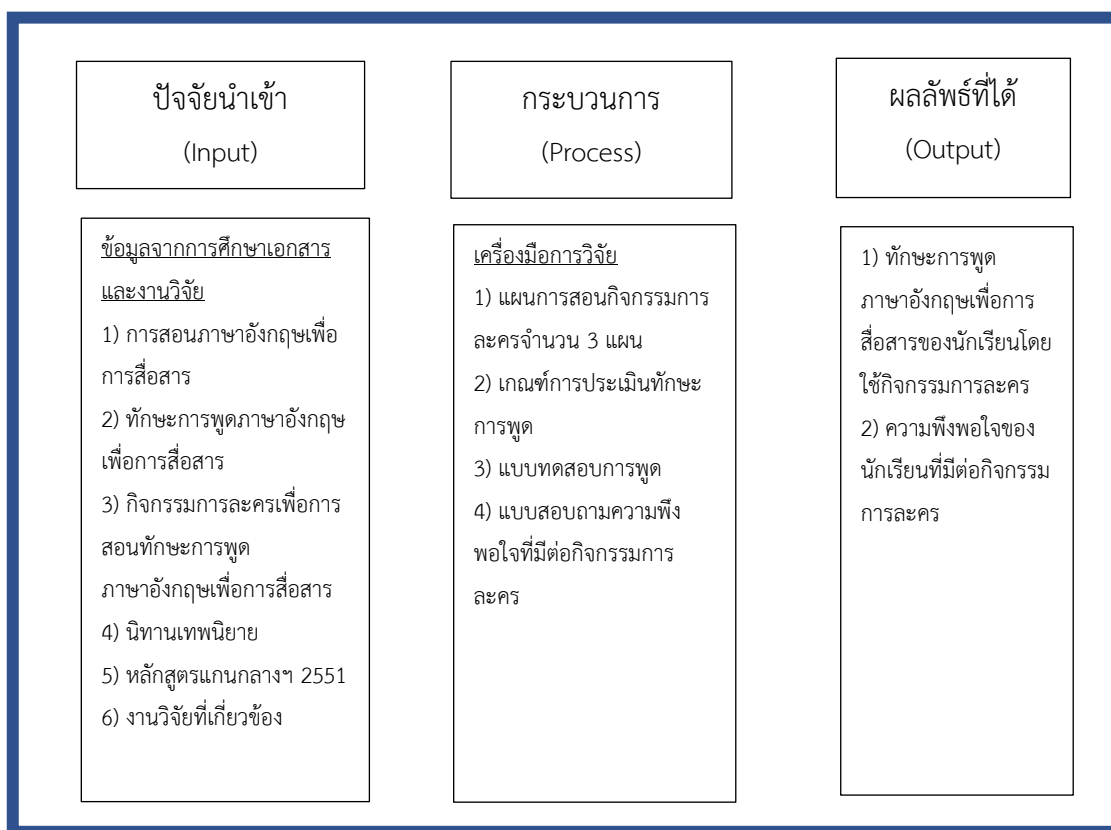
แผนการสอนที่ 1 เรื่อง Cinderella (2 คาบเรียน)

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง Little Red Riding Hood (2 คาบเรียน)

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง Snow White (4 คาบเรียน)

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้คือ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพิจารณาจากคะแนนสอบของนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบการพูดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละคร

2. แผนการสอนกิจกรรมการละคร หมายถึง แผนกิจกรรมการสอนที่ใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของการละคร 5 องค์ประกอบดังนี้

1) อารมณ์ (feeling) เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ เช่นการแสดงอารมณ์โกรธ อารมณ์เสียใจ ที่มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน

2) การแสดงออกทางสีหน้า (facial expression) เป็นการสื่อภาษาทางกายทางหนึ่ง ที่ช่วยให้การสื่อสารถึงผู้อื่นมีความชัดเจนเข้าใจง่ายขึ้น

3) น้ำเสียง (voice) เป็นการใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้การแสดงละครมีความสมจริงสื่อสารได้ชัดเจนเป็นธรรมชาติ

4) การเคลื่อนไหว (movement) เป็นการเคลื่อนไหวอวัยวะของร่างกายเพื่อช่วยให้การแสดงละครมีความน่าสนใจและถือเป็นการสื่อสารทางภาษากายอีกทางหนึ่ง

5) บทละคร (dialogue) เป็นบทพูดของตัวละครการคิดสร้างสรรค์บทละครจะช่วยให้การละครถูกพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ที่น่าสนใจมากขึ้นฝึกการสร้างภาษาให้กับนักเรียน

3. เนื้อหา นิทานเทพนิยาย (fairy tale) หมายถึง นิทานยอดนิยาย 3 ซึ่ง Zeitlin (2017) ได้ระบุไว้ในบทความเรื่อง The Most Popular Fairy Tale Stories of All Time ได้แก่ เรื่อง Cinderella, Little Red Riding Hood และ Snow White

4. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด หมายถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครเป็นแบบประเมินแบบแยกส่วน โดยแบ่งเป็น 3 รายการ ประเมินคือ ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และองค์ประกอบของละครมีคะแนนรวม 30 คะแนน

5. แบบทดสอบการพูด หมายถึง แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร ประกอบด้วย 3 หัวข้อคือ Cinderella and stepmother, Little Red Riding Hood and the wolf และ Snow White and the queen

6. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร หมายถึง ความพึงพอใจความรู้สึกนึกคิด ความชอบไม่ชอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อใน 4 ด้านคือ 1) ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านประโยชน์ 4) ด้านการนำไปใช้ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดไฟโรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 16101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครของนักเรียน

2. ได้แนวทางแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3. ได้แนวทางแก่ผู้มีส่วนร่วมและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัยดังนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
 - 1.1 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 ลักษณะกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร
 2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ทักษะย่อยของการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 3. กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายของกิจกรรมการละคร
 - 3.2 รูปแบบของกิจกรรมการละคร
 - 3.3 การใช้กิจกรรมการละครในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 ประโยชน์ของกิจกรรมการละคร
 4. นิทานเทพนิยาย (fairy tales)
 5. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมการละครในประเทศไทย
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมการละครในต่างประเทศ
- โดยในแต่ละหัวข้อ มีรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันถือเป็นการสอนที่ทำให้การเรียนภาษาสัมฤทธิ์ผลมากกว่าการสอนแบบอื่นๆ เพราะนักเรียนได้นำภาษาไปใช้จริงในการสื่อสารประจำวัน Murcia (2001) เสนอว่าการสอนภาษาที่เน้นเพื่อความถูกต้องถือเป็นสิ่งสำคัญแต่การใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อสารได้ในปัจจุบันมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพราะการสื่อสารถือเป็นหัวใจของการเรียนภาษาทุกๆ ภาษา

1.1 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารตามที่ Canale and Swain (1980) ได้เสนอไว้มีดังนี้

1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical competence) เป็นความสามารถในการใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคความสามารถในการเชื่อมโยงคำศัพท์ (Lexical) ความเข้าใจรูปแบบของคำศัพท์และความสัมพันธ์ของคำต่างๆ ในภาษาเดียวกัน (morphological) การแยกประโยคและเชื่อมโยงโครงสร้างประโยค (Syntactic) การเข้าใจหน่วยเสียงของภาษา การตีความคำและประโยคความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ไม่ใช่ความสามารถในการจดจำกฎการใช้แต่เป็นการนำกฎไปใช้ในการตีความแสดงความรู้สึกและการเจรจาต่อรอง

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) เป็นการใช้ภาษาในบริบทของกฎเกณฑ์ทางสังคมการเข้าใจบริบทสังคมในการใช้ภาษาบทบาทของคู่สนทนาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน้าที่ของการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาถึงแม้จะมีความสามารถทางโครงสร้างภาษาเป็นอย่างดีแต่ความสามารถทางด้านความเข้าใจในระดับข้อความช่วยให้การสื่อสารในบริบทที่แตกต่างกันประสบผลสำเร็จ

3) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) เป็นการรวบรวมคำพูดภาษาหรือวลีเพื่อสร้างเนื้อหาที่มีความหมายเนื้อหาอาจเป็นบทกลอนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บทสนทนาทางโทรศัพท์ และนวนิยาย การตีความเนื้อหาภาษาพร้อมมีแบบ bottom-up และแบบ top-down ซึ่งทั้ง 2 แบบมีความสำคัญในความสามารถทางการสื่อสาร

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความเกี่ยวข้องกับการถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมักเน้นด้านผลผลิตของภาษาการจัดการเรียนการสอนเน้นที่รูปแบบกิจกรรมที่สามารถนำมาผลิตภาษาได้ นั่นคือทักษะการพูดและทักษะการเขียนดังที่ Harmer (2007) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งควรมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. จุดประสงค์ของการสื่อสาร (communicative purpose) กิจกรรมต้องทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริงมากกว่าการฝึกใช้ตัวภาษาและกิจกรรมจะต้องมีช่องว่าง (gap) ของข้อมูลหรือความคิดเห็นเพื่อให้นักเรียนพยายามเชื่อมช่องว่างดังกล่าวในขณะที่กำลังสื่อสาร
2. ความต้องการในการสื่อสาร (communicative desire) กิจกรรมต้องสร้างความต้องการที่จะสื่อสารให้กับนักเรียนเพื่อให้การฝึกพูดมีความหมายต่อผู้พูด
3. เน้นเนื้อหาไม่ใช่รูปแบบของภาษา (content not form) กิจกรรมต้องดึงความสนใจของนักเรียนในสิ่งที่จะพูด (what to say) ไม่ใช่ว่าจะพูดอย่างไร (how to say) นักเรียนต้องมีสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารเสมอ
4. ความหลากหลายของภาษา (variety of language) กิจกรรมต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบนักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ
5. ไม่มีการแทรกแซงจากครูผู้สอน (no teacher intervention) กิจกรรมต้องส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียนโดยครูไม่ไปเกี่ยวข้องแม้กระทั่งการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน ครูควรประเมินผลสุดท้ายของกิจกรรมโดยสนใจที่การบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสารมากกว่าการใช้ภาษาที่ถูกต้อง
6. การควบคุมภาษาที่จะฝึก (no material control) กิจกรรมต้องไม่กำหนดภาษาที่นักเรียนต้องใช้ นักเรียนควรมีโอกาสเลือกที่จะสื่อสารด้วยตนเองด้วยวิธีที่หลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นในด้านการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงดังที่ Murcia (2001) ได้อธิบายลักษณะกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วมีความถูกต้องและสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้
2. จัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์เสมือนจริงเช่นการแสดงบทบาทสมมติเรื่องการถามทางไปในสถานที่ต่างๆ
3. นักเรียนรับผิดชอบต่อการเรียนและมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
4. ครูมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกและแนะนำนักเรียนเท่านั้นไม่ใช่การควบคุมการแสดงออกทางภาษาของนักเรียน

จากข้างต้นสรุปได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้นักเรียนสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาที่หลากหลายผ่านการเลือกที่จะสื่อสารด้วยตนเองในโอกาสหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้องเพื่อให้สามารถสื่อความหมายถึงผู้ฟังได้ ทั้งนี้ครูคือคนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดได้โดยจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่เหมือนจริงในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

1.3 กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร

กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารหมายถึง การพยายามสื่อสารภาษาที่ 2 ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลที่สุดเท่าที่ความสามารถของผู้พูดจะสื่อสารออกมาได้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้พูดมีเทคนิคในการดำเนินการสื่อสารของตนได้ดียิ่งขึ้น กลวิธีการพูดในการสื่อสารที่ผู้พูดใช้มี 12 กลวิธีที่สำคัญดังที่ Rebecca (อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา, 2559) กล่าวไว้ดังนี้

1. กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมาย (first language switch strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมายใหม่ เช่น Muay Thai แทนคำว่า Thai boxing
2. กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal Translation Strategy) โดยฝึกการแปลจากภาษาของตนเองเป็นหลักเช่น หน้าต่างบานใหญ่สีดำจะแปลได้ว่า window big black ที่ถูกต้องคือ a big black window
3. กลวิธีการพูดโดยสร้างคำใหม่ (word coinage strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดคิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาเนื่องจากไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องของภาษาเป้าหมายเพื่อหวังให้ผู้ฟังเข้าใจภาษาที่ผู้พูดสร้างขึ้น เช่น deer car แทนคำว่า sleigh
4. กลวิธีการพูดคำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (approximation strategy) ผู้พูดใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (synonym) ในการสื่อความหมาย เช่น bird แทน flamingo
5. กลวิธีการพูดอธิบายความ (circumlocution strategy) ผู้พูดจะพยายามอธิบายรายละเอียดโดยใช้คำหลายคำเพราะผู้พูดไม่ทราบคำเป้าหมาย เช่น อธิบายว่า it is round and big in the planet, it is for the living thing เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า the Earth
6. กลวิธีการพูดพึมพำเพื่อขอเวลาในการคิด (surfing strategy) การใช้เสียงหรือคำที่ปราศจากความหมายเป็นช่วงๆ เพื่อบอกผู้ฟังว่ายังพูดไม่จบ เช่น well, er, em
7. กลวิธีการพูดซ้ำหรือกล่าวซ้ำ (repetition strategy) ผู้พูดคำหรือประโยคที่ซ้ำๆ กันเพราะอาจคุ้นเคยหรือกำลังคิดคำที่จะพูดต่อไป เช่น Do you know where is Mor Cid? Where is Mor Cid?

8. กลวิธีการพูดแก้ข้อผิดพลาดด้วยตนเอง (self - repair strategy) ผู้พูดจะใช้กลวิธีนี้เมื่อพบว่าตนเองพูดผิดหรือผิดไวยากรณ์จึงพยายามแก้ไขคำหรือประโยคทันที เช่น What is you say? Oh... What do you say?

9. กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น (topic avoidance strategy) ผู้พูดเลี่ยงที่จะพูดในประเด็นนั้นๆ เพราะไม่มีความรู้หรือขาดความพร้อมที่จะพูดเช่น “your presentation was very well by the way have you ever visited our school”

10. กลวิธีการยุติการพูด (message abandonment strategy) ผู้พูดหยุดพูดเรื่องนั้นๆ เพื่อต้องการให้ผู้ฟังทราบว่าไม่สามารถดำเนินการพูดต่อไปได้อีกแล้ว

11. กลวิธีการพูดภาษาอื่นปนกับภาษาเป้าหมาย (L3 switch strategy) ผู้พูดใช้ภาษาที่ 3 มาสื่อแทนภาษาเป้าหมายหรือภาษาแม่เนื่องจากผู้พูดขาดความรู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมายภาษาที่ 3 อาจเป็นคำที่ผู้เรียนได้ยินจากเพลงหรือสื่อโฆษณาจนติดหู

12. กลวิธีการให้ความหมายไม่สมบูรณ์ (message reduction strategy) ผู้พูดสื่อสารได้ใจความน้อยกว่าที่ควรเป็นคำพูดที่ไม่จบประโยคขาดใจความเพราะผู้พูดไม่รู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย

นอกจากนี้ Spratt (2005) ได้แบ่งกลวิธีในการพูดออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

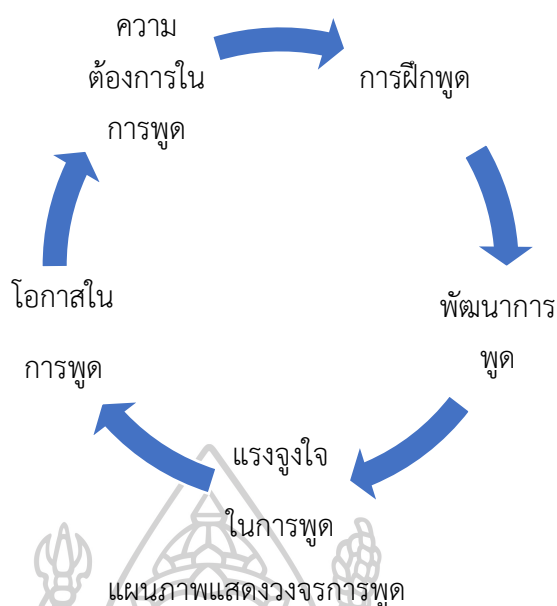
1. ปฏิสัมพันธ์ในการพูด (interaction) มี 2 รูปแบบคือ กลวิธีในการพูดสื่อสารและการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทาง

2. ความคล่องแคล่ว (fluency) คือการพูดในจังหวะปกติการเชื่อมคำที่เหมาะสมนุ่มนวล

3. ความถูกต้อง (accuracy) คือความถูกต้องของโครงสร้างภาษาคำศัพท์และการออกเสียง

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดมักถูกพัฒนาผ่านกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันนักเรียนจะฝึกทักษะนี้จากการพูดซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานในการฝึกฝน Gill (2016) กล่าวถึงการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าการสอนทักษะนี้คือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดในสถานการณ์ต่างๆ ให้มากที่สุดโดยต้องให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนผ่านการจัดกิจกรรมและบรรยากาศที่สามารถเพิ่มความมั่นใจของนักเรียนได้เช่น งดการสั่งนักเรียนให้พูดตามโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องตลอดเวลา เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดจนมีความคล่องแคล่วดังวงจรการพูดต่อไปนี้

ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารความต้องการในการพูดถือเป็นปัจจัยแรกในการฝึกพูดถ้านักเรียนขาดในจุดนี้จะส่งผลให้การเรียนการสอนทักษะการพูดล้มเหลว เพราะนักเรียนไม่อยากจะพูดทำให้ไม่เกิดการพัฒนาไม่เกิดแรงจูงใจและเป็นการปิดโอกาสของตนเองในการพูดนอกจากความต้องการในการพูดของนักเรียนจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการฝึกพูดแล้วบรรยากาศการเรียนที่สนับสนุนการพูดเพื่อการสื่อสารจะช่วยส่งผลทางบวกต่อการฝึกทักษะการพูด เช่นการแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเสมือนจริงในห้องเรียน

2.1 ทักษะย่อยของการพูดเพื่อการสื่อสาร

ก่อนที่จะมีการสอนการพูดในห้องเรียนครูควรเริ่มต้นด้วยการสอนทักษะย่อยของการพูดหรือที่เรียกว่า speaking sub-skills เพื่อให้การสนทนานอกชั้นเรียนของนักเรียนดีกว่าการฝึกฝนในห้องเรียนครูต้องฝึกให้นักเรียนเกิดความตระหนักในระดับของคำและมีกลวิธีในการพูดที่ดี

Lackman (2010) แบ่งทักษะย่อยที่จำเป็นในการพูด (Speaking sub-skills) เป็น 10 ทักษะย่อยดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (fluency) นักเรียนฝึกการพูดด้วยความคิดของตนเองซึ่งไม่ได้ผ่านการวางแผนหรือการฟังมาก่อนกิจกรรมที่จะสนับสนุนความคล่องแคล่วคือการให้นักเรียนได้มุ่งไปที่ความหมายของการสื่อสารมากกว่าความถูกต้องอาจมีการแก้ไขข้อผิดพลาดหลังจากจบกิจกรรมแล้ว

2. ความถูกต้องในการออกเสียง (accuracy with word and pronunciation) นักเรียนฝึกฝนการใช้คำโครงสร้างประโยคและการออกเสียงให้ถูกต้อง การฝึกพูดคำหรือประโยคที่กำหนดเป็นกิจกรรมที่มักใช้เพื่อฝึกนักเรียนให้พูดได้ถูกต้อง

3. ใช้น้ำที่ของภาษา (using functions) นักเรียนใช้วลีที่กำหนดเช่นการให้คำแนะนำ การขอโทษ กิจกรรมต้องเน้นที่การสื่อสารอย่างมีเหตุผลการแสดงบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลองช่วยในการฝึกทักษะนี้ได้ดี

4. ความเหมาะสม (appropriateness) นักเรียนใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตัดสินใจใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคตามสถานการณ์ต่างๆ นักเรียนตัดสินใจเลือกไวยากรณ์ คำศัพท์ การลงเสียงสูงต่ำ และความยาวของการพูดผ่านกิจกรรมการใช้ภาษาที่เหมาะสมในสถานการณ์

5. ทักษะการปรับการพูด (turn-taking skills) นักเรียนฝึกการพูดแทรกการเปลี่ยนบทบาทของผู้พูดจังหวะการสลับกันพูด นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนการเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี มีมารยาทนักเรียนฝึกการฟังโดยไม่ขัดจังหวะของบทสนทนาที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะพูด นักเรียนสามารถฝึกเทคนิคเช่นการหยุดพูด การกล่าวคำลั้งเล และการรอจังหวะที่จะพูด

6. ความยาวภาษาที่เกี่ยวข้อง (relevant length) นักเรียนฝึกการพูดให้มีความยาวเหมาะสมกับสถานการณ์กิจกรรมต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการพูดหรือความยาวที่เหมาะสมของเนื้อหาตัวอย่างเช่น การถามตอบแบบสำรวจข้อมูลควรเป็นแบบ yes no questions แต่คำถามแบบนี้ไม่เหมาะสำหรับการสัมภาษณ์งานกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างละเอียดก่อนการพูดจะช่วยฝึกทักษะนี้

7. การตอบกลับและการขึ้นเรื่องใหม่ (responding and initiating) นักเรียนฝึกจัดการบทสนทนาโดยการถามตอบหรือนำเสนอหัวข้อและความคิดใหม่ๆ กิจกรรมควรฝึกนักเรียนสนทนาอย่างเหมาะสมในคำหรือวลีเฉพาะทางและสีหน้าควรนำมาใช้ในการจัดการสนทนา

8. ฝึกใช้และย้ำภาษาที่ไม่เข้าใจความหมาย (repair and repetition) นักเรียนฝึกการพูดซ้ำในบางส่วนของบทสนทนาเมื่อเกิดความสงสัยในสิ่งที่ไม่เข้าใจการสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติจะเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูดถ้าเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจผู้พูดมักจะพูดซ้ำในส่วนนั้นกลับเพื่อเป็นการสอบถามหรือแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้พูด

9. ระดับของคำและไวยากรณ์ (range of words and grammar) นักเรียนฝึกฝนการใช้คำศัพท์หรือหลักไวยากรณ์เฉพาะในหัวข้อหรือกิจกรรมเฉพาะนักเรียนจำเป็นต้องรู้ระดับของคำศัพท์และไวยากรณ์สามารถเลือกคำที่เหมาะสมในหัวข้อหรืองานที่กำหนดได้นักเรียนต้องมีความตระหนักถึงระดับของภาษาที่เหมาะสมในการใช้กับสถานการณ์ต่างๆ

10. การใช้คำเชื่อมความ (discourse marker) นักเรียนฝึกการใช้คำหรือวลีที่ช่วยจัดการพูดสื่อสารได้ เช่น firstly, secondly, on the other hand, to summarize เมื่อผู้พูดได้รับโอกาสในการพูดยาวๆ เช่นการนำเสนอผลงานต้องมีการใช้คำที่ช่วยให้ผู้ฟังจดจำคำของผู้พูดได้ควรมีการสอนการใช้คำเชื่อมความเพื่อให้นักเรียนใช้ได้อย่างถูกต้อง

จากทักษะของการพูดเพื่อการสื่อสารข้างต้นสรุปได้ว่าทักษะย่อยที่มีความสำคัญคือ ความคล่องแคล่ว (fluency) และความถูกต้อง (accuracy) แต่ทักษะย่อยอื่นๆ จะช่วยสนับสนุนให้การพูดสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นทั้งนี้ครูต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความต้องการในการพูดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.3 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการพูดคือ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนต้องสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่ตนเองพูดมีความคล่องแคล่วและถูกต้องหลีกเลี่ยงข้อความที่ผิดพลาด ไวยากรณ์และการออกเสียงที่ผิด นอกจากนี้นักเรียนต้องสำรวจสถานการณ์หรือเหตุการณ์ในสังคม และวัฒนธรรมการสื่อสารรอบๆ ตัวอย่างสม่ำเสมอการช่วยนักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกิจกรรมการสอนควรประกอบด้วย

1. ภาษาป้อนเข้า (language input) มาจากการพูดของครูกิจกรรมการฟังการอ่าน ข้อความและภาษาที่ได้ยินและอ่านจากนอกรั้วโรงเรียนซึ่งจะทำให้นักเรียนเริ่มสร้างภาษาด้วยตนเอง แบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

ภาษาป้อนเข้าที่เน้นเนื้อหา (content-oriented input) มักเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้อง แม่นยำ เช่นการรายงานสภาพอากาศ งานวิชาการ และการเรียนการสอน

ภาษาป้อนเข้าที่เน้นรูปแบบ (form-oriented input) เป็นเรื่องความสามารถในการใช้ภาษา ทั้ง 4 ด้านคือ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical competence) ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับ ข้อความ (discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence)

2. ผลผลิตทางโครงสร้าง (structured output) เน้นเรื่องความถูกต้องของรูปแบบ ประโยคในระยะเริ่มต้นนักเรียนจะผลิตภาษาจากรูปแบบที่ครูกำหนดให้

3. ผลผลิตการสื่อสาร (communicative output) นักเรียนจะทำกิจกรรมทางการสื่อสารเช่น พัฒนาแผนการท่องเที่ยว การสร้างวิดีโอ โดยเน้นที่ความเข้าใจมากกว่าความถูกต้อง

2.4 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาได้แบ่งเกณฑ์และหัวข้อการวัดและประเมินผล ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้หลายรูปแบบ เช่น ให้อ่านข้อความ หรือบทสนทนา ที่นักเรียนเคยฝึกพูดมาแล้วโดยประเมินการพูดจากองค์ประกอบต่างๆ เช่น ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการพูดส่วนบุคคลและคุณภาพของข้อความ

Spratt (2005) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้คือ แบบภาพรวม (Holistic Rubrics) โดยแบ่งระดับการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม (Holistic Rubrics)

คะแนน/เกณฑ์	ลักษณะการพูด
5 (ดีเยี่ยม)	มีทักษะการพูดที่ดีมาก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4 (ดี)	พูดได้ดี มีข้อผิดพลาด แต่เป็นที่เข้าใจได้
3 (พอใช้)	การพูดมีข้อผิดพลาดทำให้ข้อความไม่มีความชัดเจน
2 (ปรับปรุง)	มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พูดได้ในระดับข้อความที่จำกัด
1 (ไม่ผ่าน)	ไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

Harris (1969) กำหนดการวัดผลทักษะการพูดไว้ 5 ส่วนได้แก่ การออกเสียง (pronunciation) หลักไวยากรณ์ (grammar) คำศัพท์ (vocabulary) ความคล่องแคล่ว (fluency) ความเข้าใจในสิ่งที่พูด (comprehension) ตัวอย่างการให้คะแนนกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่แยกส่วนหรือองค์ประกอบคุณลักษณะของผลงานหรือกระบวนการ กำหนดเป็นคะแนน 1-5 ในส่วนที่ 1 การออกเสียง (pronunciation) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีสำเนียงผิดเพียงเล็กน้อย
- 4 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดี ถึงแม้ว่าจะมีสำเนียงผิดบ้าง
- 3 คะแนน หมายถึง ออกเสียงพลาดจนอาจทำให้เข้าใจผิดได้
- 2 คะแนน หมายถึง ออกเสียงผิดจนยากที่จะเข้าใจ ต้องถามซ้ำ
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

Madsen (1983) กำหนดการให้คะแนนและรายการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) เป็นเกณฑ์การพิจารณาจากภาพรวมของการพูดโดยประเมินใน 5 ประเด็นคือ สำเนียง (accent) หลักการทางภาษา (grammar) คำศัพท์ (vocabulary) ความคล่องแคล่วในการพูด (fluency) ความเข้าใจในการสื่อสาร (comprehension) ให้เป็นคะแนนหรือเป็นระดับคุณภาพ ดังนี้

- 5 คะแนน คือใช้ภาษาอังกฤษผิดเพียงเล็กน้อยในด้านการเรียงลำดับคำหรือโครงสร้าง
- 4 คะแนน คือสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีแต่พลาดเรื่องโครงสร้างที่ยังพอเข้าใจได้
- 3 คะแนน คือพลาดเรื่องโครงสร้างประโยคบ่อยครั้ง
- 2 คะแนน คือการเรียงคำในประโยคเป็นที่ไม่น่าพอใจจนทำให้ผู้ฟังสับสน
- 1 คะแนน คือการพูดไม่สามารถเข้าใจได้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) ซึ่งแบ่งหัวข้อการประเมิน และอธิบายรายการประเมินในแต่ละคะแนนที่ละเอียดชัดเจน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics)

คะแนน	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การออกเสียง
5	มีความถูกต้องของหลักไวยากรณ์	พูดได้คล่องแคล่ว	มีการออกเสียงสูงต่ำชัดเจน ทำให้การสื่อสารชัดเจน
4	มีข้อผิดพลาดบ้างแต่ยังสามารถสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้	พูดหยุดเพื่อบริภาษาคำบางครั้ง	ส่วนใหญ่พูดได้ชัดเจนมีการจำกัดเรื่องการเน้นคำ
3	มีข้อผิดพลาดมากจนทำให้ความหมายไม่ชัดเจน	การสื่อสารไม่ชัดเพราะถูกจำกัดด้วยคำศัพท์และโครงสร้างประโยค	มักเกิดข้อผิดพลาดทำให้การสื่อสารเข้าใจได้ไม่ดี
2	มีข้อผิดพลาดจนทำให้การสื่อสารยากที่จะเข้าใจ	การสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้ยากเพราะมีคำศัพท์และโครงสร้างไม่เพียงพอในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	เกิดข้อผิดพลาดจนทำให้การสื่อสารเข้าใจได้ยาก
1	สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้ยาก		

จากข้างต้นสามารถสรุปเกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครได้รายการประเมินสามารถแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ความถูกต้อง (accuracy) คลอบคลุม 3 ประเด็นคือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง
- 2) ความคล่องแคล่ว (fluency) มีความสำคัญเท่ากับความถูกต้อง
- 3) ความสามารถในการพูด (speaking performance) คือความสามารถในการตอบตรงและครอบคลุมข้อความ มีความชัดเจน มั่นใจเวลาพูดสื่อสารโดยทั้ง 3 รายการการประเมินจัดทำเป็นการประเมินแบบแยกส่วน (analytic rubric) ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 เกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้อง - ไวยากรณ์ - การออกเสียง - คำศัพท์ (accuracy) -grammar -pronunciation -vocabulary	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออกเสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ ยังพอสื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้
3.ความสามารถใน การพูด (speaking performance) - correct answer - complete answer - clear and confident)	ตอบตรงคำถาม ครบถ้วน น้ำเสียง แสดงความมั่นใจ และชัดเจน	ตอบตรงคำถาม แต่ขาดบาง ประเด็น น้ำเสียงแสดง ความมั่นใจและ ชัดเจน	ตอบตรง คำถาม ขาดบาง ประเด็น น้ำเสียง คลุมเครือ ฟังยาก	ตอบไม่ตรง คำถาม น้ำเสียง ฟังยากที่จะเข้าใจ

3. กิจกรรมการละครเพื่อการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมหนึ่งที่น่ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตัวอย่างกิจกรรมเช่น การแสดงท่าใบ้ (mime) บทบาทสมมติ (role-play) สถานการณ์จำลอง (simulation) เกมการละคร (drama game) การเล่านิทาน (storytelling) เป็นต้น กิจกรรมการละครจะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนภาษาสนุกสนานและผ่อนคลายส่งผลให้การเรียนภาษามีความหมายกับตัวนักเรียน (Phillips, 1999)

3.1 ความหมายของกิจกรรมการละคร

กิจกรรมการละครมีผลอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมทักษะการพูดเพราะเป็นกิจกรรมที่เลียนแบบการใช้ภาษาในชีวิตจริง นักเรียนจะได้สื่อสารอย่างมีความหมายในบรรยากาศที่ผ่อนคลายทำให้เกิดการจดจำภาษาที่คงทนมีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมการละครที่นำมาใช้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดดังนี้

Heinig (1981) ได้ให้ความหมายการละครในการสอนภาษาว่าเป็นกลวิธีที่จะนำการกระทำที่เป็นจริงมาแสดงให้เกิดประโยชน์ในชั้นเรียน นักเรียนต้องสามารถถ่ายทอดบทสนทนาได้อย่างมีความหมายและถูกต้องเพื่อนักเรียนได้ใช้ภาษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายของครู

McCaslin (1990) กล่าวว่ากิจกรรมการละครทางการศึกษาจะต้องทำให้นักเรียนได้พัฒนาด้านทักษะพื้นฐานในเรื่องของการอ่านการเขียนโดยเฉพาะด้านศิลปะและด้านทักษะทางสังคม พัฒนาร่างกายจิตใจ ฝึกการคิดสร้างสรรค์เข้าใจเรื่องการสื่อสารความงามของการแสดง การเคลื่อนไหว และการสื่อสารต่อผู้อื่นในแบบต่างๆ ซึ่งกิจกรรมการละครมีประโยชน์ต่อการศึกษามากเพราะจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาในด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน

Phillips (1999) กล่าวว่ากิจกรรมการละครมักจะเริ่มจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 (Sensory recall) ได้แก่ การได้ยิน การมองเห็น การลิ้มรส การได้กลิ่น และการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความทรงจำ (Memory recall) จินตนาการ (Imagination) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ซึ่งนำไปสู่การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) และต่อยอดเป็นละครขั้นสูงต่อไปได้ซึ่งหมายถึงการใช้ภาษาสื่อสารออกมาทั้งรูปแบบทางกายและทางคำพูดอย่างสมบูรณ์แบบ

จากความหมายของกิจกรรมการละครข้างต้นสรุปได้ว่ากิจกรรมการละครคือการฝึกพูดและแสดงท่าทางการกระทำที่เป็นจริงในสถานการณ์จำลองโดยแสดงออกอย่างมีความหมายและถูกต้องซึ่งจะนำไปสู่การสื่อสารทั้งด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาที่สมบูรณ์แบบในชีวิตจริง

3.2 รูปแบบของกิจกรรมการละคร

กิจกรรมการละครที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีหลายรูปแบบ เช่น เกมการละคร บทบาทสมมติ การแสดงทำใบ้ สถานการณ์จำลอง ซึ่งกิจกรรมการละครแต่ละรูปแบบก็ให้ผลลัพธ์ในการผลิตภาษาพูดของนักเรียนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ประเทือง ใจหาญ (2546) และรัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) แบ่งกิจกรรมการละครที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาเป็น 1) กิจกรรมการเตรียมความพร้อม (Preparatory Activities) ใช้ในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเป็นการนำกิจกรรมมาใช้นำเข้าสู่บทเรียน 2) เกมการละคร (Drama Games) ต่างจากเกมทั่วไปตรงที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นผ่านการใช้กิจกรรมการละคร 3) การแสดงทำใบ้ (Mime of Pantomime) นักเรียนจะแสดงท่าทางต่างๆ ในการสื่อความหมาย 4) บทบาทสมมติ (Role Play) นักเรียนจะแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่กำหนดขึ้น

โดยการสวมบทบาทนั้นๆ 5) การแสดงสด (Improvisation) นักเรียนไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน การแสดงโดยจะต้องตีความจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ 6) สถานการณ์จำลอง (Simulation) นักเรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น 7) การเล่าเรื่อง (Story Telling) เปิดโอกาสให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ตนสนใจผ่านการแสดงออกทางน้ำเสียง สีหน้า และท่าทาง 8) การแสดงละครสั้น (Skits or Sketch) มีการท่องบทฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริงบนเวทีที่มีการแต่งตัวจัดฉากต่างๆ 9) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการละครรูปแบบอื่นๆ ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์คำพูด และท่าทาง (Creation and invention) การเล่นต่อคำ (word-play) การสังเกตเพื่อมาเล่าต่อ (observation) การตีความ (Interpretation) การใช้เพลงและบทกวีต่างๆ (The use of poems and songs) เป็นต้น

โดยการจัดกิจกรรมการละครในแต่ละรูปแบบมีข้อควรคำนึงถึงดังนี้

1. โครงเรื่อง (plot) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์กับตัวละครแสดงเหตุและผลของความสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยตัวละครหลัก ปมขัดแย้ง ไคลแม็กซ์ และตอนจบ
2. ตัวละคร (character) ได้แก่ คน สัตว์ หรือความคิดที่กระทำการแสดงแต่ละตัวละครจะมีลักษณะเฉพาะตนผู้แสดงต้องมีความรับผิดชอบต่อการแสดงตัวละครนั้นๆ ตัวละครเสนอใจความสำคัญของเรื่องปมขัดแย้งในขณะที่บางตัวละครอาจเสริมตัวละครอื่นๆ ตัวละครถือเป็นสิ่งหลักในการละคร
3. เปิดเรื่อง (exposition) คือส่วนสำคัญที่ผู้ชมจำเป็นต้องรู้ก่อนเริ่มเข้าสู่การละคร ประกอบไปด้วยเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วก่อนที่จะเข้าเรื่องหลัก
4. เหตุการณ์นำ (rising action) เหตุการณ์ที่จะนำไปสู่ไคลแม็กซ์ผู้ชมจะรู้สึกเครียดหรือคาดการณ์เหตุการณ์ล่วงหน้าจากจะสร้างความไม่แน่ใจให้กับผู้ชม
5. จุดเฉลยเรื่อง (climax) จุดที่การละครไปสู่ระดับสูงสุดละครส่วนใหญ่จะมีไคลแม็กซ์หนึ่งปัญหาซึ่งเป็นกุญแจหลักของการละครโดยมักจะมีตัวละครนำเสนอเรื่องโดยปกติมักจะมีไคลแม็กซ์ในตอนใกล้จบของเรื่อง
6. เหตุการณ์หลังการแสดง (falling action) คือจุดคลี่คลายของเรื่องที่ปมขัดแย้งได้รับการแก้ไขเป็นเหตุการณ์ในตอนท้ายของเรื่องที่ตอบคำถามเรื่องในตอนต้นผู้ชมจะเข้าใจเรื่องทั้งหมดผ่านการแสดงเฉลยของตัวละคร

3.3 การใช้กิจกรรมการละครในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ส่วนประกอบของกิจกรรมการละครต่างๆ มีส่วนสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจนและครอบคลุมในประเด็นต่างๆ ของการแสดง ทั้งนี้จะส่งผลให้การพัฒนาทักษะการพูด

สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้นจากการศึกษาของ พัทธินทร์ อุทัยฉัตร (2537) และ McCaslin (1990) พบว่า กิจกรรมการละครมี 5 องค์ประกอบดังนี้

1. อารมณ์ (feeling) การแสดงออกทางอารมณ์เช่นการแสดงอารมณ์โกรธ อารมณ์เสียใจ ที่มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน
2. การแสดงออกทางสีหน้า (facial expression) เป็นการสื่อภาษาทางกายทางหนึ่ง ที่ช่วยให้การสื่อสารถึงผู้อื่นมีความชัดเจนเข้าใจง่ายขึ้น
3. น้ำเสียง (voice) การใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้การแสดงละครมีความสมจริงสื่อสารได้ชัดเจนเป็นธรรมชาติ
4. การเคลื่อนไหว (movement) จะช่วยให้การแสดงละครมีความน่าสนใจและถือเป็นการสื่อสารทางภาษากายอีกทางหนึ่ง
5. บทละคร (dialogue) การคิดสร้างสรรค์บทละครจะช่วยให้การละครถูกพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ที่น่าสนใจมากขึ้นฝึกการสร้างภาษาให้กับนักเรียน

รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) มีหัวข้อการเขียนแผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมการละครดังนี้

1. ขั้นนำ (lead in) โดยครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่สอนในคาบเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) ครูเสนอรูปแบบภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากจุดประสงค์
3. ขั้นการฝึก (the practice stage) นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ครูกำหนด
4. ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) นักเรียนฝึกภาษาในบริบทที่มีสถานการณ์ใหม่ๆ หรือแตกต่างจากเดิมโดยการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปได้ถูกต้องและมีการฝึกการพูดบทสนทนา
5. ขั้นฝึกอิสระ (free stage) ครูสร้างสถานการณ์ที่มีการใช้ภาษาที่เรียนมาโดยนักเรียนจัดการแสดงเป็นขั้นตอนมีการเขียนบทจากเนื้อหาที่เรียนมาโดยแบ่งเป็นคู่เป็นกลุ่มนักเรียนแต่ละคนสวมบทบาทต่างๆ ในการแสดงละคร

Heinig (1981) ได้เสนอการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครดังนี้

1. จุดประสงค์ คือสิ่งที่นักเรียนต้องทำได้ในบทเรียนการละครหนึ่งๆ
2. ขั้นเตรียมและเครื่องมือ คือสื่อการละครที่นักเรียนต้องใช้ เช่น เนื้อเรื่อง เสื้อผ้า ป้ายชื่อตัวแสดงที่ใช้ครอบศีรษะ
3. กิจกรรมดึงความสนใจ อาจเป็นการนำเข้าสู่การละครด้วยวิดีโอ เรื่องเล่า เสื้อผ้า รูปตัวละคร และทำใบ้ต่างๆ ให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

4. กิจกรรมละครใบ้ ครูแบ่งนักเรียนทั้งชั้นเป็น 2 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มผลัดกันแสดงละครใบ้ที่เกี่ยวข้องกับการละครนั้นๆ เพื่อให้อีกกลุ่มเดาว่าเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นบ้าง

5. คำถามชวนคิด เป็นคำถามที่ใช้ถามเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ถึงการละครเรื่องนั้นๆ ว่ามีประโยชน์หรือข้อดีอย่างไรเช่น “Why the every green tree keep their leaves in winter?”

6. เนื้อเรื่องการละคร นักเรียนทั้งชั้นแบ่งบทบาทการแสดงละครตามลำดับเนื้อเรื่องเช่นนักเรียน 2 คนแสดงเป็นนกบินนักเรียน 3 คนแสดงเป็นต้นไม้ นักเรียนแสดงเป็นเสียงลมพายุ เป็นต้น

7. การประเมินและสะท้อนผล อาจเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ความเหมือนต่างของบทละครเรื่องต่างๆ ใจความสำคัญของเรื่องและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

8. กิจกรรมเสริม เป็นกิจกรรมที่เพิ่มมาจากบทละครเพื่อทำให้นักเรียนได้ฝึกการต่อยอดบทละครที่ตนเองแสดงอยู่

วชิระ จันทราช (2552) ได้แบ่งกิจกรรมการละครที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจดังนี้

กิจกรรมที่ 1 รู้จักตัวละครนักเรียนจะได้รับชมบางฉากเพื่อฝึกให้นักเรียนสังเกตวิธีการพูดท่าทางการแต่งกายของตัวละครเพื่อให้เกิดการเดาตัวละครว่าแสดงบทใด

กิจกรรมที่ 2 รู้จักบทละครนักเรียนจะอ่านบทละครก่อนการเรียน 1 สัปดาห์ โดยนักเรียนจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 3-4 คนต่อ 1 กลุ่ม และให้ทุกคนอ่านและวิเคราะห์บทละครร่วมกันโดยมีครูร่วมอภิปรายอยู่ด้วยการอ่านบทละครต่างจากการอ่านบทความทั่วไปคือผู้อ่านจะมีโอกาสสร้างจินตนาการไปพร้อมๆ กับการอ่านการเลือกบทละครในการอ่านครูควรคำนึงถึงความยาวที่เหมาะสมภาษาที่ใช้ความน่าสนใจต่อระดับของนักเรียนและต้องมีความข้องเกี่ยวกับนักเรียนด้วย

กิจกรรมที่ 3 เสียงสื่อความหมายครูเปิดโอกาสให้นักเรียนออกเสียง 1 คำตามความรู้สึกของตนเองเช่น ดีใจ เสียใจ หรือประชด และเพิ่มเป็นระดับประโยค ย่อหน้า จนถึงขั้นโต้ตอบเป็นบทละครกับเพื่อนโดยผู้พูดไม่ต้องกังวลว่าจะพูดถูกต้องหรือไม่เพราะจุดประสงค์คือการพูดเพื่อสื่ออารมณ์เท่านั้น

กิจกรรมที่ 4 เสียงที่หายไปครูเปิดเสียงบทสนทนาในรอบแรกแล้วให้นักเรียนตอบคำถามพื้นฐาน เช่น ตัวละคร ฉาก และให้ฟังอีกครั้งเพื่อเติมบทละครที่หายไปให้สมบูรณ์นักเรียนจะได้ฝึกการพูดซ้ำๆ และการสร้างประโยคง่ายๆ ด้วยตนเอง

กิจกรรมที่ 5 ละครใบ้ ครูกำหนดคำให้นักเรียนและให้ฝึกจินตนาการว่าเป็นอะไรพร้อมแสดงท่านั้นออกมาให้เพื่อนทายในนักเรียนระดับอุดมศึกษาอาจให้แสดงละครใบ้เป็นเรื่องราวสั้นๆ ไม่เกิน 1 นาทีและแสดงให้เพื่อนเดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

กิจกรรมที่ 6 แสดงตามภาพนักเรียนเตาและจัดการแสดงต่อหลังจากได้ชมภาพยนตร์โดยไม่ได้ยินเสียงเพื่อฝึกการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

กิจกรรมที่ 7 ออกแบบจุดที่ขัดแย้งถึงขีดสุดหรือไคลแมกซ์ (climax) นักเรียนดูละครต้นเรื่องหลังจากนั้นต้องจินตนาการถึงไคลแมกซ์ของเรื่องซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและแสดงเหตุผลที่ดีมาก

กิจกรรมที่ 8 การแสดงบทบาทเลียนแบบ (replacement performance role play) ครูคัดเลือกนักแสดงตัวอย่างและให้ซ้อมบทบาทที่ครูกำหนดจนคล่องและมาแสดงให้เพื่อนในชั้นชม หลังจากนั้นให้นักเรียนที่เป็นผู้ชมแต่ละคนเลือกบทบาทที่ตนชอบและฝึกซ้อมในบทนั้นๆ จนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาโดยอัตโนมัติ

กิจกรรมที่ 9 ละครเต็มรูปแบบ นักเรียนต้องทำงานชิ้นสุดท้ายคือการละครเต็มรูปแบบประมาณ 7-10 คนต่อ 1 กลุ่ม ซึ่งต้องมีฝ่ายและหน้าที่ดังนี้ 1) บทละคร (play) ผู้เรียนต้องวิเคราะห์ห้องประกอบของละครให้ครบถ้วนก่อน 2) ผู้แสดง (cast) มีการคัดเลือกผู้แสดงเพื่อทำการฝึกซ้อม 3) เวทีและฉาก (stage and scenery) คำนึงถึงความประหยัดและการตอบสนองต่อจุดประสงค์ของการแสดง 4) เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า (costumes and make-up) เพื่อเพิ่มความสนุกให้กับการแสดงละครนักเรียนควรออกแบบการแต่งกายให้ถูกต้องตามสถานการณ์และวัฒนธรรม 5) แสงและเสียง (lighting and sounds) อาจไม่เน้นมากนักแต่เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ละครดูสมจริง 6) โฆษณาประชาสัมพันธ์และประเมินผล (advertisement and evaluation) อาจทำป้ายหรือแผ่นพับเชิญบุคคลภายนอกและอาจประเมินจากการให้คะแนนของเพื่อนๆ ในห้องผ่านการทำใบประเมินหน้าเดียวอย่างง่ายแบบ Likert Scale

จากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าในการสอนทักษะการพูดด้วยกิจกรรมการละครอาจมีขั้นตอนการสอนหลักที่ประกอบด้วย ชี้นำ (lead in) ชี้นำเสนอเนื้อหา (the presentation stage) ชี้นำการฝึก (the practice stage) ชี้นำการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) และขั้นฝึกอิสระ (free stage) โดยในแต่ละขั้นตอนควรมีการแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครในแบบที่แตกต่างกันในทุกๆ คาบเรียนเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆ ของกิจกรรมการละครและมีความหลากหลายไม่ซ้ำจนอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการสอนทักษะการพูด นั่นคือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพผู้พูดเข้าใจสิ่งที่ตนพูดมีความคล่องแคล่วและถูกต้องตามสถานการณ์และมารยาทในสังคม

3.4 ประโยชน์ของกิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการละคร (dramatic activities) ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านทักษะการพูดเพราะนักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนผ่านกิจกรรมต่างๆ McCaslin (1990) ได้กล่าวถึง

กิจกรรมการละครว่ากิจกรรมการละครจะมีคุณค่าขึ้นอยู่กับอายุ สถานการณ์ และเป้าหมาย กิจกรรมการละครในเด็กมักเน้นในเรื่องความสนุกสนานการสร้างจินตนาการการเคลื่อนไหวร่างกาย การจัดกิจกรรมการละครกับนักเรียนที่โตขึ้นจะช่วยเปิดมุมมองแนวความคิดการใช้ภาษาในสังคมใหม่ๆ จนเกิดเป็นความเข้าใจภาษาอย่างแท้จริงคุณค่าเฉพาะของกิจกรรมการละครมีดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมการละครเปิดโอกาสในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จินตนาการเป็นจุดเริ่มต้นการทำงานอย่างสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นเพราะใช้แก้ปัญหาได้ การที่ผู้แสดงมีความสุขกับการมอง การฟัง ความรู้สึก การสัมผัส การชิม/ดม จะทำให้พวกเขาเกิดจินตนาการจนทำให้เกิดการกระทำบางอย่างได้อีกชั้นการแสดงละครจะช่วยพัฒนานักเรียนผ่านประสบการณ์ครูสามารถเตรียมประสบการณ์จริงในทางที่น่าสนใจให้กับนักเรียนได้

2) กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนพัฒนาความคิดส่วนบุคคลคุณค่าเฉพาะตัวของบทละครเชิงสร้างสรรค์คือโอกาสสำหรับการคิดและการวางแผนส่วนบุคคลถึงแม้ว่าการละครจะมีทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ แต่ทุกส่วนก็มีความสำคัญในกลุ่มมีการวางแผนร่วมกันสมาชิกแต่ละคนถูกสนับสนุนให้แสดงความคิดของตนความคิดจะถูกกระตุ้นผ่านคำถามเช่น

Who is the good character?

What are they like?

What part do they play?

Why do they behave as they do?

What scenes are important? Why?

How can we suggest this action/ that place?

การประเมินผลก็มีส่วนสำคัญการวางแผนที่ดีจะช่วยเตรียมแบบฝึกหัดที่ฝึกการคิดวิเคราะห์และโอกาสในการคิดสร้างสรรค์

3) กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีอิสระทางความคิดบทละครเชิงสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การยอมรับการให้เกียรติการกระตุ้นเพื่อนร่วมทีมซึ่งเป็นโอกาสอันดีสำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแก้ปัญหาาร่วมกันเป็นเทคนิคในการสร้างความเป็นมิตรและความร่วมมือในกลุ่มนักเรียน

4) กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานแบบร่วมมือเมื่อนักเรียนในกลุ่มทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีคุณค่าความแตกต่างทางสังคมอาจถูกกลืนระหว่างการแลกเปลี่ยนความคิดและการพัฒนาบทละครครูจะเป็นผู้แนะนำนักเรียนเรื่องการยอมรับทางสังคมและเคารพคนที่พื้นฐานต่างกันโดยพัฒนาผ่านการเล่นด้วยกัน เช่นการเสนอตนเองในการเป็นคนขับรถ

คนขอทาน เป็นการแสดงความมั่นใจในความสามารถของตนเปิดประสบการณ์การให้และการรับเพื่อฝึกการยอมรับในตนเองและผู้อื่น

5) กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในสังคม เมื่อนักเรียนได้ฝึกแสดงเป็นตัวละครใดๆ นักเรียนจะได้ฝึกคิดและใส่ใจในตัวละครนั้นๆ จนเข้าใจข้อจำกัดหรือข้อปฏิบัติของบุคคลผ่านการแสดงละคร

6) กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนแสดงอารมณ์ผ่านการแสดงละคร สิ่งหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้การคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ที่ได้จากการละครคือโอกาสในการแสดงความรู้สึกและอารมณ์การดูโทรทัศน์และภาพยนตร์ผู้ดูจะถูกจำกัดการแสดงออกทำให้ขาดโอกาสในการเป็นผู้ร่วมแสดงการแสดงละครจะทำให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกของตนออกมาในทางที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ

7) กิจกรรมการละครสามารถสร้างนิสัยในการพูดของนักเรียนที่ดีขึ้นเป็นการเปิดโอกาสฝึกการพูดของผู้แสดงเป็นตัวละครต่างๆ จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาการออกเสียงในจังหวะต่างๆ ทั้งการออกเสียงและคำศัพท์จะถูกฝึกผ่านการแสดงการเกิดความคิดรวบยอดและกระบวนการรับรู้ของภาษาจะถูกสนับสนุนเมื่อมีการฝึกการแสดงนักเรียนจะเข้าใจความหมายของคำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

8) กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในวรรณกรรมที่ดีการที่นักเรียนได้ฝึกแสดงบทบาทสมมติจากวรรณคดีทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากวรรณกรรมเรื่องนั้นๆ

9) กิจกรรมการละครฝึกการนำเสนอศิลปะการละครของนักเรียนศิลปะเป็นตัวแทนของการแปลความหมายในชีวิตที่เป็นสากลสามารถเข้าใจได้ง่ายโรงละครจะให้ความสำคัญกับผู้เข้าร่วมทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักและเข้าถึงศิลปะโดยง่าย

10) กิจกรรมการละครสร้างนักเรียนให้ฝึกการคิดบทละครใหม่บทละครเชิงสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้เกิดจินตนาการในการสร้างละครใหม่เพื่อให้คนดูได้ฝึกใช้จินตนาการเกิดเป็นการเรียนรู้และงานอดิเรก

11) กิจกรรมการละครสามารถสร้างบทละครเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กพิเศษ บทละครเชิงสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความพิการได้เข้าร่วมการแสดงเพราะว่าสามารถเกิดความสุขและมีความเป็นอิสระได้กับทุกกลุ่มชน ศิลปะการแสดงทำให้เด็กเกิดความสนใจวิชาต่างๆ และทำให้เขารู้สึกว่าพวกเขามีความสามารถพิเศษ

12) กิจกรรมการละครสร้างคุณค่าสำหรับครูกิจกรรมการละครมีส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับทุกคนในห้องเรียน นักเรียนจะมีจินตนาการมีทักษะในการแก้ปัญหาและมีความสามารถในการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูไม่ควรหมกมุ่นกำลังใจกับการแสดงที่ล้มเหลวเพราะไม่มีกิจกรรมใดที่จะไร้ประโยชน์และไม่มีกิจกรรมใดที่จะสามารถกระตุ้นนักเรียนทุกคนในห้องเรียนได้ แต่ทุกคนจะได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ครูต้องเตรียมตัวรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

ต้องเรียนรู้ความผิดพลาดมากกว่าความสำเร็จทักษะของนักเรียนเกิดจากประสบการณ์ที่มีการเตรียมมาอย่างดีของครูและบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากนี้ Phillips (1999) และ McCaslin (1990) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครดังนี้

กิจกรรมการละครช่วยสนับสนุนให้นักเรียนพูดและให้โอกาสในการฝึกการสนทนาผ่านการสนทนาในแบบต่างๆ เช่น ภาษากาย การแสดงออกทางสีหน้า เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขี้อายหรือไม่เข้าร่วมกลุ่มเวลาทำกิจกรรมได้ฝึกการพูดที่สำคัญคือช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาส่วนบุคคลได้ เช่นการใส่อารมณ์หรือความรู้สึกส่วนตัวและสร้างภาษาที่น่าจดจำ

กิจกรรมการละครมีความคล้ายคลึงกับชีวิตจริงเช่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักเรียน สามารถเปลี่ยนบทละครเป็นเรื่องจริงในชีวิตได้เตรียมนักเรียนให้ชินกับสถานการณ์ในชีวิตจริง สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาจินตนาการในการใช้ภาษาของนักเรียนทำให้ช่วยพัฒนานักเรียนในหลายๆ ด้านผ่านทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ภาษาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้มีทักษะทางสังคมที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้นักเรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์และการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมเกิดความเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทเข้าใจโครงสร้างและหน้าที่ของภาษาเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ กิจกรรมการละครสามารถร่วมกับวิชาอื่นได้เช่นการแสดงวงจรชีวิตของกบ (วิชาวิทยาศาสตร์) และเป็นการแนะนำวัฒนธรรมในภาษาด้วยกิจกรรมการละครฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือช่วยฝึกให้รู้จักตนเองและผู้อื่นเกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลรู้จักการยอมรับและให้เกียรติผู้อื่นซึ่งจะช่วยให้เกิดความสันติในห้องเรียนตลอดจนในชีวิตประจำวัน

จากประโยชน์ของกิจกรรมการละครข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดผ่านกิจกรรมการละครจะฝึกให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาการพูดผ่านประสบการณ์จริง นักเรียนจะได้ฝึกการคิดสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การแสดงอารมณ์ในการพูดที่เหมาะสม ฝึกการสนทนาที่เสมือนจริงผ่านกิจกรรมต่างๆ ทำให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกได้มีโอกาสฝึกการพูดผ่านภาษาร่างกายและที่สำคัญคือกิจกรรมการละครสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการละครมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

4. นิทานเทพนิยาย (fairy tales)

นิทานเทพนิยายมีจุดเริ่มต้นจากเรื่องเล่า (folk tales) ที่ผู้ใหญ่เล่าสืบทอดต่อกันมา จุดสำคัญที่ทำให้ นิทานเทพนิยายเป็นที่นิยมจนถึงปัจจุบันคือความสนใจและความชื่นชอบของนักเรียน เนื้อเรื่องและคุณธรรมที่พบได้บ่อยในเรื่องจะช่วยพัฒนาจิตใจของนักเรียนทำให้พวกเขาเข้าใจคุณธรรมและ อธรรม ความดี ความยากไร้ ความสวย ความน่าเกลียด นักเรียนได้เกิดจินตนาการและต้องการ

เป็นพระเอกและนางเอกเนื้อหานิทานจะมีตัวละครที่ไม่มีจริงในโลกนี้ เช่น ผี แม่มด มีการดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติและไม่สามารถระบุเวลาของเรื่องที่แน่ชัดได้

นักวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียง Albert Einstein ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานเทพนิยายไว้ว่า “If you want your children to be intelligent, read them fairy tale. If you want them to be very intelligent, read them more fairy tale. (อ้างถึงใน Winick, 2013) หมายความว่า ถ้าเราอยากให้ลูกฉลาดก็จงอ่านนิทานเทพนิยายให้เขาฟัง แล้วถ้าอยากให้ลูกฉลาดมากขึ้นก็ยิ่งต้องอ่านนิทานเทพนิยายให้มากขึ้นด้วย จากข้างต้นเห็นได้ว่านิทานเทพนิยายสามารถสร้างมนุษย์ให้เป็นอัจฉริยะได้ ถ้าพวกเขาได้มีโอกาสสัมผัสเรื่องราวจากนิทานเทพนิยายตั้งแต่ยังเป็นเด็กและจำนวนมากพอ นอกจากนี้ Kurniati (2015) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของนิทานเทพนิยายในด้านการเรียนการสอนไว้ว่า นิทานเทพนิยายสามารถนำมาใช้เป็นบทเรียนสอนนักเรียนได้เพราะเนื้อเรื่องใช้ภาษาที่สื่อสารเข้าใจง่ายน่าสนใจไม่ทำให้นักเรียนเบื่อเนื้อเรื่องจะเพิ่มความรู้อ่านคำศัพท์ให้กับนักเรียนอย่างง่ายดาย และช่วยพัฒนาทักษะการพูดการอ่านของนักเรียน เนื้อเรื่องจะนำพาให้นักเรียนเกิดแนวคิดใหม่ๆ ให้ข้อคิดทั้งด้านบวกและด้านลบช่วยฝึกให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผลพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ แยกแยะและจินตนาการ นักเรียนได้ฝึกวิธีการแก้ปัญหาในเรื่องที่ตนได้อ่านเพื่อแสดงบทบาทต่อยอดหรือสร้างแนวคิดใหม่ๆ จากเรื่อง

Lee (2003) กล่าวถึงลักษณะของนิทานเทพนิยายที่เหมาะสมกับนักเรียนไว้ดังนี้

1. เนื้อเรื่องสั้นมากกว่าวรรณกรรมอื่นๆ ควรอยู่ที่ประมาณ 1-3 หน้าเนื้อเรื่องสั้นและกระชับเหมาะกับนักเรียนวัยนี้
2. เนื้อเรื่องน่าสนใจจะทำให้นักเรียนตื่นตัวจากภาษาที่สนุกน่าติดตามส่งผลให้นักเรียนจดจ่ออยู่กับการเรียน
3. บทบาทที่ชัดเจนของตัวละครทำให้นักเรียนจำแนกตัวละครต่างๆ ได้ง่าย เช่นแม่เลี้ยง หมายถึงคนใจร้าย แม่มดหมายถึงผู้มีพลังวิเศษ บทบาทที่มีความชัดเจนทำให้นักเรียนไม่สับสนและเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่าย
4. ภาษาที่ง่ายหยาบ คำสัมผัสซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวจากบริบทผ่านการปฏิสัมพันธ์กับคำศัพท์และประโยคโดยที่นักเรียนไม่ต้องพยายามที่จะต้องเรียนรู้
5. คลังคำศัพท์ของจุดเริ่มต้นและจบ เช่น Once upon a time ช่วยนำนักเรียนเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ และ They lived happily ever after. นำนักเรียนกลับสู่โลกแห่งความเป็นจริง
6. การซ้ำคำหรือเนื้อเพลงในนิทานเทพนิยายจะช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการฟัง การพูดและการอ่าน
7. เนื้อเรื่องที่จบแบบสวยงามของนิทานเทพนิยาย (They lived happily ever after) มีส่วนช่วยบ่มเพาะให้นักเรียนแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและการเรียน

Zeitlin (2017) ได้เสนอแนะนิทานเทพนิยายยอดนิยมตลอดกาลสำหรับนักเรียนในบทความเรื่อง The Most Popular Fairy Tale Stories of All Time ไว้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	นิทานเทพนิยาย
1	Cinderella
2	Beauty and the Beast
3	Little Red Riding Hood
4	Snow White and the Seven Dwarfs
5	Jack and the Beanstalk
6	Sleeping Beauty
7	Puss in Boots
8	Hansel and Gretel
9	Rapunzel

จากแนวคิดเกี่ยวกับนิทานเทพนิยายข้างต้นสรุปได้ว่าเนื้อหานิทานเทพนิยาย (fairy tales) เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสนุกสนานไม่น่าเบื่อ ฝึกนักเรียนให้รู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะเนื้อเรื่องต่างๆ เพื่อหาข้อสรุปว่าสุดท้ายแล้วตัวละครจะเป็นอย่างไรนอกจากนี้ยังสามารถต่อยอดเป็นการพัฒนาทักษะการพูดได้เป็นอย่างดีเพราะนักเรียนได้ฝึกคิด แสดงความคิดเห็น หรือแนวคิดใหม่ๆ ที่ได้จากนิทานเทพนิยายสู่ผู้อื่นนักเรียนอาจเกิดความภาคภูมิใจในความคิดของตนเองที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นทราบและรับรู้จนอาจเกิดการเรียนรู้อย่างคงทนต่อนักเรียนต่อไป จากประโยชน์ของเนื้อหานิทานเทพนิยายผู้วิจัยจึงมีการนำเนื้อหานิทานเทพนิยายมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใส่ไว้ในส่วนของแผนการสอนกิจกรรมการละคร

5. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 พบว่ามี เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน ตัวชี้วัดที่ 2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

และตัวชี้วัดที่ 4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาที่ง่าย ๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ ตัวชี้วัดที่ 4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ และตัวชี้วัดที่ 5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวและตัวชี้วัดที่ 3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัดที่ 1. ฟังพูดและอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

จากข้างต้นพบว่าหลักสูตรมีการเน้นในเรื่องทักษะการพูดถึง 12 ตัวชี้วัด จากทั้งหมด 20 ตัวชี้วัด แสดงว่าทักษะการพูดมีความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นอย่างมากทั้งนี้เพราะความสำเร็จของการสอนภาษาคือความสามารถในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและกิจกรรมการหนึ่งที่สามารถใช้พัฒนาทักษะการพูดคือกิจกรรมการละครเพราะมีเอกลักษณ์เฉพาะในด้านการสร้างบรรยากาศในการพูดที่ผ่อนคลายผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานโดยมีการใช้เนื้อหาในกิจกรรมการละครที่ช่วยส่งเสริมให้เนื้อหาน่าสนใจมากยิ่งขึ้นดังเช่นเนื้อหานิทานเทพนิยาย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดและกิจกรรมการละครทั้งในประเทศและต่างประเทศพบรายละเอียดดังนี้

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและกิจกรรมการละครในประเทศไทย

ปริศนา เอี่ยมสะอาด (2558) ทดลองใช้กิจกรรมการละครกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นเวลา 27 ชั่วโมง รวม 7 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แผนการสอน แบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละคร ผลการทดลองพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากเพราะว่านักเรียนได้ทำกิจกรรมฝึกการพูดที่ผ่อนคลายผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนฝึกการสร้างบทละครเชิงสร้างสรรค์ทำให้เกิดการใช้ภาษาด้วยตนเอง

ศุทธิพร สุ่มมาตย์ (2558) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาพบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 70 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 86 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากกิจกรรมการสอนที่หลากหลายมีโอกาสได้ฝึกฝนจากสถานการณ์เสมือนจริงอยู่เสมอๆ

วนิดา ดันดิษฐ์ชาวลวงศ์ (2556) ศึกษาการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเรื่อง opinions ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นที่ 2 สาขางานการชาย วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีریان พบว่ากิจกรรมการแสดงบทบาทสมมตินั้นสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสนทนาของนักเรียนได้เป็นอย่างดีเนื่องจากการแสดงบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้นและยังพบว่ากิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มทักษะกระบวนการเรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟังพูดอ่านและเขียน

นิภาพร บุญกุศล และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานและบทบาทสมมุติ พบว่านักเรียนมีความกล้าในการพูดและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นเพราะนักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในการพูดแสดงบทบาทสมมุติและเล่านิทานเนื่องจากมีบทสนทนาที่นักเรียนได้ฝึกกับเพื่อนๆ ให้นักเรียนได้เลือกใช้ตามความเหมาะสม

ประเทือง ใจหาญ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละครพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการละครมีความสามารถในการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมการละครโดยนักเรียนชื่นชอบกิจกรรมการละครในการสอนทักษะการพูดเพราะว่าไม่ต้องกลัวที่จะพูดผิดเวลาแสดงบทละครจะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องได้ดีที่สำคัญคือมีเพื่อนคอยช่วยฝึกซ้อมบทละครให้ กิจกรรมการละครที่ใช้คือละครสั้น เกมการละคร การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงทำใบ้ สถานการณ์จำลอง การเล่าเรื่อง การแสดงสด การพูดคนเดียว การสอนโดยไม่ใช้กิจกรรมการละครที่ใช้ในการทดลองคือ

แบบเลือกตอบถูกผิด การเติมคำ แบบฝึกหัดจับคู่ การพูดบรรยาย การพูดอภิปราย การพูดกระซิบบอก การตอบแบบสอบถาม เกมภาษา และการเติมข้อมูลที่ขาดหาย

รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีสอนแบบปกติสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชีพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นเนื่องจากกิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ฝึกการพูดผ่านการแสดงละครซึ่งเป็นบทบาทที่สมจริงทำให้เกิดการเรียนรู้และความทรงจำที่คงทนในคำศัพท์และประโยคต่างๆ วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครได้มีการกำหนดขั้นการสอนได้แก่ ขั้นนำ (lead in) ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) ขั้นการฝึก (the practice stage) ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) และขั้นฝึกอิสระ (free stage) ส่วนวิธีการสอนแบบปกติมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นสร้างแรงจูงใจ (motivation) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation) ขั้นการฝึก (practice) ขั้นการผลิตภาษา (production) ขั้นการประเมิน (evaluation)

พัชรินทร์ อุทัยฉัตร (2537) ทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เรียนด้วยกิจกรรมการละครกับที่เรียนด้วยกิจกรรมตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่านักเรียนมีพัฒนาการดำเนินการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดีขึ้นและมีผลการพัฒนาดีกว่าการเรียนด้วยกิจกรรมตามคู่มือครูทั้งนี้เพราะกิจกรรมการละครส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่ากิจกรรมจากคู่มือครูโดยกิจกรรมการละครที่นำมาใช้คือเกมการละครที่เน้นการพัฒนาทักษะด้านการละครและการแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงส่วนกิจกรรมจากคู่มือครูเป็นวิธีการสอนแบบบรรยาย อธิบาย ซักถาม และอภิปราย

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและกิจกรรมการละครในต่างประเทศ

Kosucu (2017) ทำการวิจัยการใช้กิจกรรมการละครกับครูเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยวิจัยกับครูจำนวน 35 คน พบว่ากิจกรรมการละครสามารถพัฒนาครูด้านนี้ได้และผู้รับการวิจัยมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการละครในทางบวก

Kardas (2017) ศึกษาการใช้กิจกรรมการละครเพื่อลดความวิตกกังวลในการพูดและพัฒนาทักษะการใช้คำศัพท์ของนักเรียนในประเทศตุรกี ผลการทดลองพบว่ากิจกรรมการละครสามารถพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้ดีกว่ากิจกรรมในหลักสูตรของประเทศตุรกี และกิจกรรมการละครช่วยลดความวิตกกังวลในการพูดของผู้เรียน จึงสรุปได้ว่ากิจกรรมการละครเป็นวิธีการสอนทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพ

Gill (2016) ได้ทำการพัฒนานักเรียนในเอเชียด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารผ่านกิจกรรมการละครพบว่าการใช้กิจกรรมการละครช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมี

ความมั่นใจ และปราศจากความกดดันจากการพูดความกลัวในเรื่องการพูดผิดและพูดติดขัด ทำให้รู้สึกเขินอายในขณะที่พูดลดน้อยลงนักเรียนมีความสนุกสนานในการฝึกพูดผ่านบรรยากาศที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

March (2016) ใช้เรื่อง Soperezhivanie เพื่อดึงความสนใจของนักเรียนอนุบาล และฝึกให้นักเรียนเกิดจินตนาการโดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 25 คนสังเกตจากการบันทึกวิดีโอจำนวน 60 ชั่วโมง พบว่านักเรียนเรียนรู้ประสบการณ์จากตัวละครในเรื่องและรู้จักการพัฒนาอารมณ์ของตนเองผ่านกิจกรรมกลุ่ม

lamsaard and Kerdpol (2015) ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เวลาในการทดลอง 21 ชั่วโมง รวม 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนมีทักษะทางการพูดดีขึ้นกว่าก่อนเรียนและมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร

Abblawi (2014) ทำการศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนผลการใช้กิจกรรมการละครช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในด้านการดัดแปลงภาษาพูด เช่น What is your favorite food? เป็น What is your delicious food? นอกจากนี้ยังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการแสดงออกและการจัดฉากการแสดง

Taskin-Can (2013) ได้วิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการละครกับนักเรียนสาขาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์โดยนักเรียนที่เรียนผ่านกิจกรรมการละครมีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดดีขึ้นและมีกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ด้านความคิดสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นอย่างชัดเจน

Carrasco (2012) ศึกษาการใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนพบว่ากิจกรรมการละครส่งผลให้นักเรียนมีประสบการณ์กับภาษาอังกฤษในทางบวกมีความรู้สึกอยากเป็นเจ้าของภาษามีความพึงพอใจและเกิดความภาคภูมิใจในภาษาที่ตนใช้ส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษมีคุณค่าต่อนักเรียน

Gorjian (2010) สอนวรรณกรรมภาษาอังกฤษโดยการแสดงกิจกรรมการละครในระดับมหาวิทยาลัยแบ่งนักเรียน 60 คนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองจะต้องเลือกแสดงการละครจากบทวรรณกรรมที่ตนอ่านและกลุ่มควบคุมจะเลือกบทวรรณกรรมมาอ่าน คิด วิเคราะห์ แต่ไม่มีการจัดแสดงละคร ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองสามารถวิเคราะห์ตัวละครและโครงเรื่องของวรรณกรรมได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

Dinopoli (2009) ศึกษาการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทัศนคติทางด้านอารมณ์ของสมองข้างขวาและสนับสนุนทักษะการสื่อสารผู้วิจัยแนะนำฉากที่ใช้ในการสอนเพื่อพัฒนา

นักเรียน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับฉากและการแสดงสดเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทัศนคติทางด้านอารมณ์และทักษะการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศพบว่าผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะการพูดด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทานและบทละคร และการใช้กิจกรรมการละคร ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีหลายงานวิจัยที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนเพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดในสถานการณ์ต่างๆ เสมือนจริง ฝึกการคิดภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้พบว่ากิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้กิจกรรมการละครยังสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยเนื่องจากกิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมที่มักทำเป็นกลุ่มหรือคู่เสมอต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในห้องเรียนซึ่งเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนานส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษมีคุณค่ากับนักเรียนจากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ช่างต้นพบว่ามีการศึกษาการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในกลุ่มนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามงานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการละครกับเนื้อหาในบทเรียนเป็นหลักยังไม่พบงานวิจัยใดที่ใช้กิจกรรมการละครกับเนื้อหาจากนิทานเทพนิยาย ผู้วิจัยจึงอยากทดลองการใช้กิจกรรมการละครกับเนื้อหาจากนิทานเทพนิยาย (fairy tales) ว่าจะส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดเห็นต่อการเรียนอย่างไรด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เนื้อหาจากนิทานเทพนิยายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการใช้กิจกรรมการละครของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละครเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังเรียน (One - group pretest- posttest design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน ทั้งหมด 102 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังเรียน (One - group pretest- posttest design)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียนและการสอบถามความพึงพอใจหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร ผู้วิจัยใช้เครื่องมือทั้งหมดดังนี้

1. แผนการสอนกิจกรรมการละครจำนวน 3 แผน จำนวน 8 คาบเรียน
 - แผนการสอนที่ 1 เรื่อง Cinderella (2 คาบเรียน)
 - แผนการสอนที่ 2 เรื่อง Little Red Riding Hood (2 คาบเรียน)
 - แผนการสอนที่ 3 เรื่อง Snow White (4 คาบเรียน)
2. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร

การพัฒนาและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาและหาคุณภาพแผนการสอนกิจกรรมการละคร
 - 1.1 การพัฒนาแผนการสอนกิจกรรมการละคร มีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 1.1.1 ศึกษาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เลือกหัวข้อ (topic) หน้าที่ภาษา (language functions) และรูปแบบภาษา (language forms) ที่ตรงกับหน้าที่ภาษา (function) ด้านทักษะการพูดตามตัวชี้วัดดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน
 - ตัวชี้วัดที่ 2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และตัวชี้วัดที่ 4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนานิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
 - มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตัวชี้วัดที่ 2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ ตัวชี้วัดที่ 4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาและนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ และตัวชี้วัดที่ 5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวและกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว และตัวชี้วัดที่ 3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ตัวชี้วัดที่ 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ตัวชี้วัดที่ 1. ฟังพูดและอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ใช้ในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากเอกสารดังนี้ 1) ข้อสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557- 2560 2) หนังสือคู่มือเตรียมสอบ O-NET ป.6 ภาษาอังกฤษ และ 3) รายงานผลสอบโอเน็ตของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

1.1.3 คัดเลือกนิทานเทพนิยาย (fairy tales) ยอดนิยม 3 ลำดับแรกจากบทความเรื่อง The Most Popular Fairy Tale Stories of All Time ของ Zeitlin (2017) คือ Cinderella, Little Red Riding Hood และ Snow White เพราะเป็นนิทานเทพนิยายที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเทพนิยายได้ง่ายขึ้น

1.1.4 กำหนดกรอบเนื้อหาของบทเรียน ได้แก่ หัวเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาภาษาและองค์ประกอบของละคร กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แนวทางการประเมินผล และแหล่งของข้อมูล ดังตารางการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน (Table of Unit Content Specifications)

ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน (Table of Unit Content Specifications)

Topic and time	General objectives	Language contents & drama elements	Teaching procedures	Evaluation	Resources
Cinderella 2 hours	To do role play some parts of the story to the classroom/ friends.	<p>Vocabularies: Housework's words or phrases</p> <p>Grammar: Imperative sentences Praising and scolding</p> <p>Drama elements: Characters of Cinderella stepmother and stepsisters</p>	<p>Step 1: Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - watch the Cinderella's scene. It is the stepmother's commands. <p>Step2: The presentation stage</p> <ul style="list-style-type: none"> - presents words and story. <p>Step 3: The practice stage</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ss in group of 5 practice to read the play. <p>Step 4: Further practice stage</p> <ul style="list-style-type: none"> - Each student in group of 5 does role play. <p>Step 5: Free stage</p> <ul style="list-style-type: none"> - Each group thinks about the new story and simulate it to the classroom. 	Ss' speaking in pair and group.	<p>Play script: http://www.kidsinco.com/2009/05/cinderella-2/ VDO: https://www.youtube.com/watch?v=4Z5C81NTRJc&t=1s</p>

ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Topic and time	General objectives	Language contents & drama elements	Teaching procedures	Evaluation	Resources
Little Red Riding Hood 2 hours	<ul style="list-style-type: none"> - do role play of the scene. - simulate the new scene that students think. 	<p>Vocabularies: Direction words</p> <p>Grammar: Where is?</p> <p>Drama elements: - Play read the Little Red Riding Hood's scene. - Do the role play and simulate the new scene that students think.</p>	<p>Step 1: Lead in - Ss watch Little Red Riding Hood's story</p> <p>Step2: The presentation stage - T presents the words with meaning. - Ss mime the words. - Ss complete the sentences in whole class.</p> <p>Step 3: The practice stage - Ss and teacher practice play read the scene.</p> <p>Step 4: Further practice stage - Ss ask the direction in group.</p> <p>Step 5: Free stage - Ss act out about asking and giving direction.</p>	<p>Ss ask and give the direction.</p>	<p>Play script: http://www.kidsinco.com/2009/01/Little Red - Riding-Hood/</p> <p>VDO: https://www.youtube.com/watch?v=WYwjuufc19Q</p>

ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Topic and time	General objective	Language contents & drama elements	Teaching procedures	Evaluation	Resources
Snow White 4 hours	- To think about persuading.	<p>Vocabularies: Nouns: an old lady, the laces, a peddler, a comb, a wife, a stepdaughter Verbs: breathe, faint, wick Grammar: You should..... You shouldn't.....</p> <p>Drama elements: - Do the role play and simulate the new climax of Snow White.</p>	<p>Step 1: Lead in - Ss rearrange the pictures of the story then each group walk around to see other group.</p> <p>Step2: The presentation stage - Teacher presents the words and let's students drill the words with friend.</p> <p>Step 3: The practice stage - To read the story in whole class - Each group sets the pictures again.</p> <p>Step 4: Further practice stage - To mime the sentences in the classroom</p> <p>Step 5: Free stage - Students simulate about giving advice and persuading.</p>	The act of students' idea about persuading.	<p>Play script: http://www.kidsinco.com/2009/03/snow-white-2/ VDO: https://www.youtube.com/watch?v=G9eWlpthcU</p>

1.1.5 สร้างแผนการสอนกิจกรรมการละคร จำนวน 3 แผนโดยใช้ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนในแต่ละขั้นการสอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นนำ (lead in) ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่สอนในคาบเรียนเช่นการถามลักษณะตัวละครในเนื้อหานิทานเทพนิยายนักเรียนจะทราบถึงตัวละครนั้นๆ อย่างละเอียดเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในกิจกรรมการละครขั้นต่อไป โดยมีการถามถึงอายุ เพศ ลักษณะนิสัยกับตัวละครในเรื่อง

ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) ครูเสนอรูปแบบภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากจุดประสงค์ เช่นคำศัพท์ รูปแบบประโยค และหน้าที่ของภาษาที่ปรากฏในเนื้อหานิทานเทพนิยาย เช่น การใช้ประโยคคำสั่งของแม่เลี้ยงซินเดอเรลล่า การถามเส้นทางของหมาป่ากับหนูน้อยหมวกแดง และการพูดจูงใจของแม่มดในการเสนอแอปเปิลให้สโนไวท์

ขั้นการฝึก (the practice stage) นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ครูกำหนด โดยมีการอ่านบทละคร (play read) ด้วยน้ำเสียงและอารมณ์ตามเนื้อหานิทานเทพนิยาย ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบของกิจกรรมการละครดังนี้ 1) อารมณ์ (feeling) การแสดงออกทางอารมณ์ เช่น การแสดงอารมณ์โกรธอารมณ์เสียใจที่มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน 2) การแสดงออกทางสีหน้า (facial expression) เป็นการสื่อภาษาทางกายทางหนึ่งซึ่งช่วยให้การสื่อสารถึงผู้อื่นมีความชัดเจนเข้าใจง่ายขึ้น 3) น้ำเสียง (voice) การใช้ น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้การแสดงละครมีความสมจริงสื่อสารได้ชัดเจนเป็นธรรมชาติ

ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) นักเรียนฝึกภาษาในบริบทที่มีสถานการณ์ใหม่ๆ หรือแตกต่างจากเดิม เติมข้อมูลที่ขาดหายไปได้ถูกต้องฝึกการพูดบทสนทนา เช่น การฝึกสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูกำหนดให้โดยเลียนแบบตัวละครจากตัวละครในเนื้อหานิทานเทพนิยาย

ขั้นฝึกอิสระ (free stage) ครูเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Accuracy) นักเรียนได้รับสถานการณ์ในการใช้ภาษามีการแบ่งบทบาทการแสดงและฝึกฝนกิจกรรมการละครร่วมกับเพื่อนๆ ในกลุ่มก่อนนำมาแสดงจริงหน้าชั้นเรียน เช่นการแสดงเป็นหมาป่าถามทางไปโรงพยาบาลกับหนูน้อยหมวกแดง โดยหนูน้อยหมวกแดงบอกทางไปผิดจึงต้องมีการถามทางกับตัวละครอื่นๆ ต่อไป ทั้งนี้ครูอาจเตรียมสถานการณ์ต่างๆ หรือบทบาทของแต่ตัวละครคล้ายๆ ให้นักเรียนเป็นแนวทางในการแสดงละคร องค์ประกอบของกิจกรรมการละครเพิ่มเติมจากขั้นการฝึก (the practice stage) มีดังนี้ 1) การเคลื่อนไหว (movement) จะช่วยให้การแสดงละครมีความน่าสนใจ และถือเป็นการสื่อสารทางภาษากายอีกทางหนึ่ง 2) บทละคร (dialogue) การคิดสร้างสรรค์บทละครจะช่วยให้การละครถูกพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ที่น่าสนใจมากขึ้นฝึกการสร้างภาษาให้กับนักเรียน

1.2 การหาคุณภาพแผนการสอนกิจกรรมการละคร

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพแผนการสอนกิจกรรมการละครตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 นำแผนการสอนกิจกรรมการละครที่เสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง 3 แผนให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้ในแต่ละบทเรียนโดยพิจารณาจุดประสงค์ หน้าที่ของภาษา ไวยากรณ์ และกิจกรรมการสอน และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องในด้านจุดประสงค์ หน้าที่ของภาษา ไวยากรณ์ และกิจกรรมการสอนดังนี้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกิจกรรมการละครมีความไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกิจกรรมการละครมีความเหมาะสม

1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการสอนกิจกรรมการละครมีความเหมาะสม

ต่อจากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องพิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกเนื้อหา ดังนี้ ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าจุดประสงค์ หน้าที่ของภาษา ไวยากรณ์ และกิจกรรมการสอนเหมาะสม ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ถือว่าจุดประสงค์ หน้าที่ของภาษา ไวยากรณ์ และกิจกรรม ไม่เหมาะสม ควรพิจารณาปรับปรุง ผลการประเมินแผนการสอนกิจกรรมการละครของผู้เชี่ยวชาญปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 5 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนสอนกิจกรรมการละครจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				
	1	2	3		
1. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	0	1	0.67	ผ่าน
2. ขั้นตอนและกิจกรรมการละครสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	0	0.67	ผ่าน
3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	0	1	1	0.67	ผ่าน
4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	0	0.67	ผ่าน
5. การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	0	1	1	0.67	ผ่าน

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.67

1.2.2 ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจและประเมินแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามที่คุณเชี่ยวชาญได้เสนอแนะไว้พบว่าต้องปรับแก้ไขแผนการสอนดังนี้

การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการสอนตั้งแต่จุดประสงค์นำทางจนถึงจุดประสงค์ปลายทางและบอกถึงการวัดผลด้วย เช่น To identify the story by ordering the events.

ปรับคำอธิบายการสอนในแต่ละขั้นให้มีความละเอียดเพื่อที่ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อหาไปในทางเดียวกันตลอดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

อ้างอิงแหล่งที่มาของรูปภาพที่ใช้ประกอบแผนการสอน ใบงาน และเกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

ปรับเวลาในขั้นการสอนให้มีความเหมาะสม เช่น ขั้นนำ (Lead in) ใช้เพียง 10 นาที และขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) เพิ่มเวลาเป็น 20 นาที

เพิ่มเลขบรรทัดของบทละครเพื่อให้การอ่านและการอ้างอิงถึงเนื้อหาในบทละครมีความสะดวกทำได้ง่ายยิ่งขึ้นเป็นต้น

1.2.3 นำแผนการสอนกิจกรรมการละครไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ตั้งแต่แผนการสอนที่ 1-3 รวบ 8 คาบเรียน ทั้งนี้เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา กับเวลาและศึกษาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในขณะสอนเพื่อหาทางแก้ไขและปรับปรุงก่อนนำไปใช้สอนในการทดลองจริงต่อไป แผนการสอนกิจกรรมการละครมีการแก้ไขและปรับปรุงหลังนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างดังนี้ 1) ขั้นนำ (lead in) เปลี่ยนการนำเสนอตัวละครจากรูปภาพเป็นจากยูทูปเพราะช่วยให้นักเรียนได้ยินเสียงการสนทนา ลักษณะท่าทาง และบุคลิกของตัวละครอย่างชัดเจน พร้อมทั้งช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) นำเสนอคำศัพท์ที่ใช้แผนการสอนกิจกรรมการละครด้วยวิธีการละคร เช่น การใบ้คำ การแสดงท่าทาง การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนฝึกการแสดงเป็นคำๆ ก่อนการแสดงจริงในขั้นสุดท้ายของการสอน 3) ขั้นการฝึก (the practice stage) การอ่านเนื้อหานิทานเทพนิยายครุอ่านนำนักเรียนก่อนหลังจากนั้นจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านบทเพื่อให้เกิดแนวทางการอ่านบทที่ถูกต้องและเห็นคุณค่าของการออกเสียงที่ถูกต้อง 4) ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) มีการแบ่งบทบาทการพูดอย่างทั่วถึงเพื่อให้นักเรียนฝึกฝนอย่างจริงจังและแบ่งบทบาทการพูดอย่างทั่วถึงไม่เช่นนั้นนักเรียนที่ไม่อยากพูดจะเสียงโดยการให้บทกับคนอื่น ๆ 5) ขั้นฝึกอิสระ (free stage) เป็นการแสดงกิจกรรมการละครหน้าชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มต้องมีการกำหนดบทบาทพูดต่างๆ ให้ครบตามจำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. การพัฒนาและหาคุณภาพเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 การพัฒนาเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยมีขั้นตอนการพัฒนาตามลำดับดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากหนังสือ Classroom testing (Heaton, 1990), Techniques in testing (Madsen, 1983), Testing English as a second language (Haris and David, 1969), Teaching and Assessing skill in English as a second language (Lucationi, 2002)

2.1.2 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คัดเลือกเฉพาะจุดประสงค์ด้านทักษะการพูดเพราะว่าสอดคล้องกับงานวิจัยนี้โดยตรง พบสาระสำคัญดังนี้ นักเรียนออกเสียงหนักเบาในคำและกลุ่มคำ นักเรียนออกเสียงเชื่อมโยง (Linking sound) ในข้อความ นักเรียนพูดสนทนาได้ตอบสื่อสารระหว่างบุคคลได้ นักเรียนพูดแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไกลตัว พร้อมให้เหตุผลประกอบ และนักเรียนใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกริยาท่าทางอย่างสุภาพตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.1.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทดสอบวัดทางตรง (Direct test) แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความถูกต้อง (accuracy) ครอบคลุม 3 ประเด็นคือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง 2) ด้านความคล่องแคล่ว (fluency) และ 3) ด้านองค์ประกอบของละคร (drama elements) ประกอบด้วยการแสดงออกทางอารมณ์ การแสดงออกทางสีหน้า น้ำเสียง การเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์บทละคร มีคะแนนรวม 30 คะแนน ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 รายการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนในการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	9-10	7-8	5-6	3-4	2-0
1. ความถูกต้อง - ไวยากรณ์ - การออกเสียง - คำศัพท์ (accuracy) - grammar - pronunciation - vocabulary	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียง เน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	ไม่สามารถ สื่อสาร ทางการพูด ให้เข้าใจได้
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่เข้าใจ	ไม่สามารถ พูดสื่อสาร เป็น ภาษาอังกฤษ ได้
3. องค์ประกอบของ ละคร (drama elements) - feeling - facial expression - voice - movement - dialogue	มีองค์ประกอบ ของละคร ครบถ้วนอยู่ใน ระดับ ดีเยี่ยม	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับดี	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับ พอใช้	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับ ปรับปรุง	ไม่มี องค์ประกอบ ของละคร

2.2 การหาคุณภาพเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้อาจารย์ที่
ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสม

เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความสอดคล้องดังนี้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความเหมาะสม

1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความเหมาะสม

ผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 7 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3		
1. หัวข้อในเกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสมและเพียงพอ	1	0	1	0.67	ผ่าน
2. เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	0	0.67	ผ่าน
3. ภาษาที่ใช้ในเกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	0	1	1	0.67	ผ่าน
4. เกณฑ์การประเมินสามารถใช้ในการประเมินทักษะการพูดได้	1	1	0	0.67	ผ่าน
5. เกณฑ์การประเมินมีระดับการให้คะแนนเหมาะสม	0	1	1	0.67	ผ่าน

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.67

2.2.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดโดยพิจารณาความสอดคล้องการให้คะแนนของคณะกรรมการจำนวน 3 ท่านคือ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวัดไผ่โรงวัว 2 ท่าน ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกภาษาอังกฤษมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษประมาณ 10 ปี และมีความเข้าใจข้อความของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเกณฑ์การประเมิน

2.2.3 นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดมาพิจารณาความสอดคล้องการให้คะแนนของคณะกรรมการให้คะแนนจำนวน 3 ท่านคือ 1) ผู้วิจัย 2) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวัดไผ่โรงวัว 2 ท่าน โดยให้นักเรียนจำนวน 4 คนพูดภาษาอังกฤษในหัวข้อที่กำหนด และให้

คณะกรรมการให้คะแนนการพูดของนักเรียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการให้คะแนนของคณะกรรมการปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 8 ตัวอย่างการให้คะแนนจากเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของคณะกรรมการ

คณะกรรมการประเมิน	กรรมการคนที่ 1			กรรมการคนที่ 2			กรรมการคนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
ด้านการประเมิน*	1	2	3	1	2	3	1	2	3
คะแนนเต็ม**	10	10	10	10	10	10	10	10	10
คะแนนที่นักเรียนได้ในแต่ละด้าน									
นักเรียนคนที่ 1	6	7	2	5	7	3	6	8	3
นักเรียนคนที่ 2	6	7	2	7	7	2	6	8	3
นักเรียนคนที่ 3	7	7	2	8	6	2	8	7	2
นักเรียนคนที่ 4	7	7	2	6	6	3	8	7	2

หมายเหตุ

ด้านการประเมิน* แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านที่ 1 ความถูกต้อง ประกอบด้วย ไวยากรณ์, การออกเสียง และคำศัพท์ ด้านที่ 2 ความคล่องแคล่ว ด้านที่ 3 องค์ประกอบของละคร ประกอบด้วย การแสดงออกทางอารมณ์, การแสดงออกทางสีหน้า, น้ำเสียง, การเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์บทละคร

คะแนนเต็ม** การประเมินด้านที่ 1-3 คะแนนเต็มด้านละ 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

2.2.3 นำคะแนนของคณะกรรมการทั้ง 3 คน มาหาค่าความสอดคล้องด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูด ความสัมพันธ์ของการให้คะแนนมีความสัมพันธ์กันดังนี้

กรรมการคนที่ 1 กับผู้วิจัย	มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.952
กรรมการคนที่ 2 กับผู้วิจัย	มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.977
กรรมการคนที่ 1 กับคนที่ 2	มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.967

3. การพัฒนาและหาคุณภาพแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 การพัฒนาแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบการพูดตามแผนการสอนกิจกรรมการละครดังนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากหนังสือต่างๆ ดังนี้ Classroom testing (Heaton, 1990), Techniques in testing

(Madsen, 1983), Testing English as a second language (Haris and David, 1969), Teaching and Assessing skill in English as a second language (Lucationi, 2002)

3.1.2 กำหนดหัวข้อของแบบทดสอบพูด (oral test) เป็น 3 หัวข้อ คือ A: Cinderella and stepmother, B: Little Red Riding Hood and the wolf, และ C: Snow White and the queen โดยนักเรียนจะถูกทดสอบเป็นคู่แต่ละคู่จะได้ทดสอบพูดโดยการจับฉลากเลือก 1 หัวข้อ หลังจากนั้นแต่ละคู่มีเวลาเตรียมตัวก่อนทดสอบการพูด 2 นาทีและมีเวลาในการทดสอบพูด 3 นาที รวมการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมดคู่ละ 5 นาที แบบทดสอบการพูด 3 หัวข้อตามเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายจำนวน 3 เรื่องคือ Cinderella, Little Red Riding Hood และ Snow White มีดังต่อไปนี้

Topic A: Cinderella and stepmother

Cinderella's stepmother orders her to do housework twice. Cinderella will do the first one but will not do the second. She tells her stepmother a reason why Cinderella doesn't do that housework.

Stepmother ordered Cinderella to do housework twice. Stepmother praises Cinderella when she does the first housework and scolds for not doing the second.

Topic B: Little Red Riding Hood and the wolf

Little Red Riding Hood gives the directions to the wolf. There are two places for giving the directions. The wolf asks Little Red Riding Hood to give directions to 2 places.

Topic C: Snow White and the queen

Snow White doesn't eat the queen's food easily. She eats it in the 3rd time.

The queen offers Snow White to eat something in 3 different ways.

3.2 การหาคคุณภาพแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยได้ทำการหาคคุณภาพของแบบทดสอบการพูดตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในด้านความถูกต้องของภาษาและลงความเห็นว่าเป็นแบบทดสอบการพูดสามารถวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องดังนี้

-1 หมายถึง แนใจว่าแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัดได้ตรงตามจุดประสงค์

1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบการพูดโดยผู้เชี่ยวชาญปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 9 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดจากผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบการพูด	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
A: Cinderella and stepmother	1	1	0	0.67	ผ่าน
B: Little Red Riding Hood and the wolf	1	1	1	1	ผ่าน
C: Snow White and the queen	0	0	1	0.33	ปรับปรุง

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.66

3.2.2 แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบการพูดตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญพบข้อปรับปรุงดังนี้ 1) เปลี่ยนข้อความในแบบทดสอบการพูดที่คลุมเครือให้ชัดเจน โดยเปลี่ยนจากให้นักเรียนตอบรับหรือปฏิเสธ เป็นให้นักเรียนตอบปฏิเสธคำสั่งที่ได้รับพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ 2) ระบุจำนวนสถานที่ในการถามทางว่าต้องถามทั้งหมดกี่สถานที่ในแบบทดสอบการพูด 3) งดการให้คำถามนำนักเรียนในการพูดจงใจเป็นการให้นักเรียนคิดสถานการณ์ในการพูดเอง

3.2.3 นำแบบทดสอบการพูด ทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มาแล้ว ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจข้อคำถามและตอบคำถามได้ตรงตามที่ต้องการ พบว่าต้องมีการอธิบายข้อคำถามในแบบทดสอบการพูดเป็นภาษาไทยให้กับนักเรียนเนื่องจากมีบางคำที่นักเรียนไม่รู้ความหมาย

4. การพัฒนาและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร

4.1 การพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากงานวิจัยของ ศุภิพร สุ่มมาตย์ (2558) รุจจิพร บัวแก้ว (2549) และ Iamsaard and Kerdpol (2015) พบว่ามีการแบ่งประเด็น

การสอบถามความพึงพอใจดังนี้ 1) ด้านรูปแบบกิจกรรม 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 4) ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ 5) ด้านการจัดการเรียนการสอน

4.1.2 กำหนดข้อความที่ใช้สอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละคร แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ ให้นักเรียนเลือกตอบตามความรู้สึกของตนให้มากที่สุด กำหนดระดับความพึงพอใจไว้ 5 ระดับดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความพึงพอใจในทางบวก ให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ถ้าข้อความนั้นแสดงความพึงพอใจในทางลบ ให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 3	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมาก
ระดับ 1	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

4.1.3 กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของระดับความพึงพอใจใช้การแปลความผลคะแนนของ Likert (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) ดังนี้

คะแนนในช่วง	4.50 – 5.00	หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนในช่วง	3.50 – 4.49	หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมาก
คะแนนในช่วง	2.50 – 3.49	หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนในช่วง	1.50 – 2.49	หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
คะแนนในช่วง	1.00 – 1.49	หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.1.4 ผู้วิจัยกำหนดแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละครแบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวนทั้งหมด 20 ข้อโดยมีการกำหนดข้อความแสดงความพึงพอใจในทางบวก 13 ข้อ และข้อความแสดงความพึงพอใจในทางลบ 7 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้แปลความพึงพอใจในทางลบเพื่อใช้ในการแสดงผล อธิบายและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ข้อที่ 3. นักเรียนไม่ชอบการแสดงละครกับเพื่อน ข้อนี้หมายความว่า นักเรียนชอบที่จะแสดงละครกับเพื่อนนักเรียน

ข้อที่ 4. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องเรียน
ข้อนี้หมายความว่า นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายเมื่อต้องพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องเรียน

ข้อที่ 8. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนไม่อยากฝึกการพูดภาษาอังกฤษ ข้อนี้หมายความว่า
กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนอยากฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่ 9. กิจกรรมการละครเป็นวิชาที่ไม่น่าสนใจสำหรับนักเรียน ข้อนี้หมายความว่า กิจกรรมการละครเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจ

ข้อที่ 15. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนเกิดปัญหาระหว่างการทำกิจกรรมกับเพื่อน ข้อนี้
หมายความว่า กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้

ข้อที่ 17. กิจกรรมการละครไม่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงท่าทางประกอบการพูด
เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น ข้อนี้หมายความว่า กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดง
ท่าทางประกอบการพูดเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ข้อที่ 20. กิจกรรมการละครไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ ข้อนี้
หมายความว่า กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ

4.2 การหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร

4.2.1 นำข้อความที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบก่อน
นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความชัดเจน โดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องดังนี้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมี
ความไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมี
ความเหมาะสม

1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมี
ความเหมาะสม

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบการพูดโดยผู้เชี่ยวชาญปรากฏดังตาราง
ตารางที่ 10 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร
 จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC
	1	2	3	
1. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม				
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	0	1	0.67
กิจกรรมสนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน	1	1	1	1
ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	0	0	1	0.33
2. ด้านเนื้อหา				
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	1	0	0	0.33
ความน่าสนใจและทันสมัย	0	1	1	0.67
ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	1	1	1	1
3. ด้านประโยชน์				
มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	0	1	0.67
นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1
4. ด้านการนำไปใช้				
นำความรู้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดได้	1	1	1	1

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเท่ากับ 0.74

4.2.2 แก่ไขข้อความในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละครตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละครไปทดลองใช้กับนักเรียน 5-7 คนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละครทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ทำการทดลองพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนทีละคู่ใช้เวลาทดสอบคู่ละประมาณ 5 นาที

3. ทำการทดลองวิจัยใช้แผนการสอนกิจกรรมการละครกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 แผนการสอนตามลำดับ

คาบเรียนที่ 1-2 เรื่อง Cinderella

คาบเรียนที่ 3-4 เรื่อง Little Red Riding Hood

คาบเรียนที่ 5-8 เรื่อง Snow white

4. ทำการทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test) ในคาบเรียนสุดท้ายหลังการทดลองทันที โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทดสอบค่าที (t-test) แบบจับคู่ (dependent sample t-test) เพื่อทดสอบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละครสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

6. นำคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทดสอบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอย่างไรต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแผนการสอนกิจกรรมการละคร เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร ระหว่างผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้สูตรวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

IOC คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence)

$\sum x$ คือผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy}	คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
n	คือจำนวนคู่
X	คือค่าของตัวแปรที่หนึ่ง
Y	คือค่าของตัวแปรที่สอง
$\sum x$	คือผลรวมของข้อมูลทุกค่าในตัวแปรที่ 1
$\sum y$	คือผลรวมของข้อมูลทุกค่าในตัวแปรที่ 2
$\sum xy$	คือผลรวมของผลคูณระหว่างสมาชิกแต่ละตัวจากตัวแปรที่ 1 และที่ 2 ทุกค่า

3. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

โดย α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
K	แทน	จำนวนข้อ
S_i^2	แทน	ผลรวมความแปรปรวนแต่ละข้อ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

4. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร ใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบจับคู่ (dependent sample t-test) (อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่

5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้สถิติพื้นฐานค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (อ้างอิงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552) ของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ

ค่าเฉลี่ย (Means)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\sum x$ แทน ผลบวกของข้อมูลทุกค่า
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน คะแนนของประชากร
 \sum แทน ผลรวม
 N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละครทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 33 คน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 33 คนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบการพูด (oral test) จำนวน 3 หัวข้อ ทดสอบนักเรียนเป็นคู่โดยให้นักเรียนจับฉลากเลือกพูด 1 หัวข้อ นักเรียนจะมีเวลาเตรียมตัวก่อนพูด 2 นาที และสอบพูดอีก 3 นาทีโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครครบทั้ง 3 บทเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากนั้นจึงนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละครมาเปรียบเทียบกันและทดสอบด้วยค่า t แบบจับคู่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 11 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน
ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครและผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	
1	14	19	5
2	14	18	4
3	14	18	4
4	12	19	7
5	12	20	8
6	10	19	9
7	5	16	11
8	10	18	8
9	16	23	7
10	14	22	8
11	10	17	7
12	11	20	9
13	10	18	8
14	10	18	8
15	11	20	9
16	10	17	7
17	8	17	9
18	12	21	9
19	12	21	9
20	13	22	9
21	12	22	10
22	8	16	8
23	12	22	10
24	10	17	7
25	10	19	9

ตารางที่ 11 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละครและผลต่างของคะแนนในการสอบ (D) (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	
26	6	15	9
27	5	18	13
28	10	15	5
29	10	20	10
30	15	22	7
31	16	23	7
32	10	20	10
33	11	22	11

จากตารางที่ 11 แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน ก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร คะแนนสูงสุดเท่ากับ 16 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 15 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และค่าผลต่างของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการใช้กิจกรรมการละครมาเปรียบเทียบกันและทดสอบด้วยค่า t แบบจับคู่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละคร ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ ($n=33$)

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. \bar{D}	t	df	P-value
ก่อนเรียน	33	30	11.00	2.73	8.21	1.97	24.01	32	0.000
หลังเรียน	33	30	19.21	2.30					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการละครมีค่าเท่ากับ 19.21 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อน

เรียนด้วยกิจกรรมการละครมีค่าเท่ากับ 11.00 ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละครมีค่าเท่ากับ 8.21 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 24.01 ($p < 0.05$)

จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยกิจกรรมการละครสูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการละครโดยใช้แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ โดยกำหนดให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คนทำแบบสอบถามความพึงพอใจนี้หลังจากเรียนจบทั้ง 3 บทเรียนแล้ว จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม			
1. นักเรียนเข้าใจคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำกิจกรรมการละคร	4.45	0.67	มาก
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมการละครในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม	3.97	0.64	มาก
3. นักเรียนชอบที่จะแสดงละครกับเพื่อน	3.79	0.65	มาก
4. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายเมื่อต้องพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องเรียน	3.94	0.79	มาก
5. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ	4.21	0.82	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม	4.07	0.40	มาก
ด้านเนื้อหา			
6. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายที่ใช้สอนผ่านกิจกรรมการละคร	3.64	0.96	มาก
7. นักเรียนสนใจและชื่นชอบนิทานเทพนิยายที่ได้เรียน	3.82	0.95	มาก

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์
ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
ด้านประโยชน์			
8. กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนอยากฝึกพูดภาษาอังกฤษ	4.09	0.95	มาก
9. กิจกรรมการละครเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจ	4.58	0.79	มากที่สุด
10. เนื้อหาในกิจกรรมการละคร ทำให้นักเรียนฝึกความคิดสร้างสรรค์ในการฝึกพูด	3.70	0.77	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	3.96	0.48	มาก
11. กิจกรรมการละครให้ความรู้ด้านการออกเสียงคำและประโยคแก่นักเรียน	4.03	0.98	มาก
12. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน	3.97	0.88	มาก
13. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน	4.06	0.99	มาก
14. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการละครได้โดยไม่อายเพื่อน	4.21	0.89	มาก
15. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้	4.12	0.89	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์	4.08	0.49	มาก
ด้านการนำไปใช้			
16. การฝึกอ่านบทละครหรือนิทานเทพนิยายทำให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงคำและประโยค	4.42	0.71	มาก
17. กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงท่าทางประกอบการพูดเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น	4.33	0.69	มาก
18. กิจกรรมการละครสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	0.75	มาก
19. กิจกรรมการละครช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความคล่องแคล่วและถูกต้อง	4.24	0.79	มาก

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมการละคร (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
20. กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ	4.03	0.77	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการนำไปใช้	4.25	0.39	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.09	0.16	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 คน มีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 3 บทเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D.=0.16) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจแยกเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.25$, S.D.=0.39) ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ ($\bar{x} = 4.08$, S.D.=0.49) ลำดับที่ 3 ความพึงพอใจด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{x} = 4.07$, S.D.=0.40) และลำดับที่ 4 ความพึงพอใจต่อเนื้อหา ($\bar{x} = 3.96$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณารายการประเมินแต่ละด้านพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจดังนี้

1. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D.=0.40) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 1 นักเรียนเข้าใจคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำกิจกรรมการละคร ($\bar{x} = 4.45$, S.D.=0.67) อันดับสองคือ ข้อที่ 5 กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.21$, S.D.=0.82) และอันดับสามคือข้อที่ 2 ระยะเวลาในการทำกิจกรรมการละครในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.97$, S.D.=0.64) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 3 นักเรียนชอบที่จะแสดงละครกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.79$, S.D.=0.65)

2. ด้านเนื้อหาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D.=0.48) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 9 กิจกรรมการละครเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจ ($\bar{x} = 4.58$, S.D.= 0.79) อันดับสองคือข้อที่ 8 กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนอยากฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.09$, S.D.=0.95) และอันดับสามคือข้อที่ 7 นักเรียนสนใจและชื่นชอบนิทานเทพนิยายที่ได้เรียน ($\bar{x} = 3.82$, S.D.= 0.95) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 6 นักเรียนเข้าใจเนื้อหานิทานเทพนิยายที่ใช้สอนผ่านกิจกรรมการละคร ($\bar{x} = 3.64$, S.D.=0.96)

3. ด้านประโยชน์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D.= 0.49) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 14 นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการละครได้โดยไม่อายเพื่อน ($\bar{x} = 4.21$, S.D.= 0.89) อันดับสองคือข้อที่ 15 กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ได้ ($\bar{x} = 4.12$, S.D.= 0.89) และอันดับสามคือข้อที่ 13 กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.99) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 12 กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.97$, S.D.= 0.88)

4. ด้านการนำไปใช้ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D.=0.39) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 16 การฝึกอ่านบทละครหรือนิทานเทศน์นิยายทำให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงคำและประโยค ($\bar{x} = 4.42$, S.D.= 0.71) อันดับสองคือข้อที่ 17 กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงท่าทางประกอบการพูดเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.33$, S.D.= 0.69) และอันดับสามคือข้อที่ 18 กิจกรรมการละครสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.24$, S.D.= 0.75) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 20 กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ ($\bar{x} = 4.03$, S.D.= 0.77)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจจากแบบสอบถามตอนที่ 2 นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครคือนักเรียนเสนอให้ได้เลือกเพื่อนในการจัดกลุ่มเพื่อแสดงกิจกรรมการละครกันเองทุกๆ ครั้ง และยังคงกล่าวถึงกิจกรรมการละครว่าเพื่อนที่ซื่อๆ จะเกิดพัฒนาการพูดได้ช้าเพราะไม่กล้าแสดงออก นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะว่าตัวละครในนิทานเทศน์นิยายมีบางชื่อที่ยาวควรตัดออกหรือเปลี่ยนชื่อใหม่เพื่อให้เรียกตัวละครหรือสถานที่ง่ายขึ้น

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละคร นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการละครที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D.=0.16) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Design) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 16101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละครมีดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครจำนวน 3 แผนการสอน สร้างขึ้นจากเนื้อหาบทนิยายยอดนิยาย 3 อันดับแรกวิเคราะห์กรอบเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและจากแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสร้างแผนการสอนยึดตามจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว และขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นนำ (lead in) 2) ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) 3) ขั้นการฝึก (the practice stage) 4) ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) 5) ขั้นฝึกอิสระ (free stage) แผนการสอนกิจกรรมการละครมีการประเมินโครงสร้างเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนประกอบด้วย 1) Cinderella 2) Little Red Riding Hood และ 3) Snow White

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด สร้างขึ้นจากหนังสือการประเมินทักษะการพูดต่างๆ ซึ่งมีการปรับเพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละครเป็นแบบเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ โดยรายการประเมินแบ่งเป็น 3 ประเด็นคือ ด้านความถูกต้อง ด้านความคล่องแคล่ว ด้านองค์ประกอบของละคร โดยมีคะแนนรวม 30 คะแนน ค่าความเชื่อมั่นของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

3. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละครสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีเนื้อหาและทักษะภาษาสอดคล้องกับสิ่งที่เรียนเป็นแบบทดสอบการพูด

(oral test) จำนวน 3 หัวข้อ เพื่อใช้วัดความสามารถในการพูดก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร โดยใช้เวลาในการทดสอบ 5 นาทีกับนักเรียนในแต่ละคู่ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่า 0.5 ขึ้นไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (อ้างถึงใน สมบัติ ห้ายเรือคำ, 2552) โดยรายการประเมินแบ่งเป็น 4 ประเด็นหลักได้แก่ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ จำนวน 20 ข้อค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 0.87

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยดำเนินการดังนี้

1. เริ่มทำการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบทักษะการพูดเป็นคู่ แต่ละคู่มีเวลาเตรียมตัวก่อนพูด 2 นาทีและทดสอบพูดอีก 3 นาที โดยจับฉลากเลือก 1 หัวข้อ จาก 3 หัวข้อคือ 1) Topic A: Cinderella and stepmother 2) Topic B: Little Red Riding Hood and the wolf และ 3) Topic C: Snow White and the queen

2. ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน ทำกิจกรรมการละครจากแผนการสอนจำนวน 3 บทเรียน รวมทั้งสิ้น 8 คาบเรียน

3. หลังจากที่นักเรียนเรียนครบทั้ง 3 บทเรียนแล้ว ได้กำหนดให้นักเรียนทำการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบการพูด โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละคร

4. นำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ และวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร สรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

1.1 วิธีการสอนที่ใช้กิจกรรมการละครเป็นวิธีที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออก อีกทั้งยังฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปิดโอกาสให้นักเรียนนำภาษาไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกนักเรียนให้กล้าพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านการทำงานเป็นคู่และกลุ่ม นักเรียนเตรียมและฝึกบทพูดก่อนการแสดงละครในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Phillips (1999) ที่ศึกษาถึงประโยชน์ของกิจกรรมการละครไว้ว่าการแสดงละครจะช่วยพัฒนา นักเรียนผ่านประสบการณ์ครูสามารถเตรียมประสบการณ์จริงในทางที่น่าสนใจให้กับนักเรียนได้ สมาชิกแต่ละคนถูกสนับสนุนให้แสดงความคิดของตนเองความคิดจะถูกกระตุ้นผ่านคำถามจากเพื่อนร่วมทีม ซึ่งเป็นโอกาสอันดีสำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแก้ปัญหาร่วมกันเป็นเทคนิคในการสร้างความเป็นมิตรและความร่วมมือในกลุ่มเพื่อฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ขั้นตอนการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการละครมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นระบบ โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบดังต่อไปนี้

1.2.1 ขั้นนำ (lead in) โดยครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่สอนผู้เรียนจะถูกกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ผ่านการชมภาพ เสียง หรือบทพูดสั้นๆ ก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการพูดของ Heinig (1981) ที่กล่าวว่าขั้นนำควรมีการกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจในเรื่องนั้นๆ ก่อนเริ่มเข้าบทเรียน

1.2.2 ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) โดยครูนำเสนอรูปแบบภาษาจากเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ได้แก่การสอนคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และวลีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพูดตั้งที่รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545)กล่าวถึงการสอนขั้นนี้ว่าเป็นการเสนอรูปแบบประโยคที่ถูกต้องเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นให้นักเรียนผลิตภาษาที่เหมาะสมต่อไป

1.2.3 ขั้นการฝึก (the practice stage) นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ครูกำหนด โดยการอ่านและวิเคราะห์บทละครร่วมกัน โดยมีครูคอยร่วมอภิปรายอยู่ด้วย ทั้งนี้ครูควรคำนึงถึงบทละครที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน วชิระ จันทราช (2552) ได้กล่าวว่าขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการพูดผ่านการอ่านบทละครและได้โอกาสในการสร้างจินตนาการไปพร้อมๆ กับการอ่านด้วย

1.2.4 ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) ผู้เรียนได้ฝึกภาษาในบริบทที่มีสถานการณ์ใหม่หรือแตกต่างจากเดิม เติมข้อมูลที่ขาดหายไปได้ถูกต้องเพื่อนำมาฝึกการพูดต่อไป ดังที่วชิระ จันทราช (2552) ให้คำแนะนำในขั้นนี้ว่าครูควรมีการคัดเลือกนักแสดงตัวอย่าง และให้ซ้อมบทบาทที่ครูกำหนดจนคล่องและมาแสดงให้เพื่อนในชั้นชมหลังจากนั้นให้นักเรียนที่เป็นผู้ชมแต่ละคนเลือกบทบาทที่ตนชอบและฝึกซ้อมในบทนั้นๆ จนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาโดยอัตโนมัติ

1.2.5 ขั้นฝึกอิสระ (free stage) ครูสร้างสถานการณ์ที่มีการใช้ภาษาที่เรียนมาโดยผู้เรียนจัดการแสดง มีการเขียนบทพูดจากเนื้อหาที่เรียนมาโดยการแบ่งนักเรียนเป็นคู่หรือกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนสวมบทบาทต่างๆ ในการแสดงละคร Heinig (1981) เสนอว่าควรมีการเสริมกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการต่อยอดบทละครของตนเองเพื่อให้เกิดการฝึกการใช้ภาษาในการพูดที่คงทนต่อไป

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.07, S.D.=0.40) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมการละครเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีการเรียงลำดับขั้นจากง่ายไปยาก เวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม นักเรียนไม่รู้สึกกดดันเวลาทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Alblawi (2014) ที่กล่าวว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ของนักเรียนประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ ไม่เกิดความสับสนระหว่างการเรียนรู้

2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายในกิจกรรมการละครอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.96, S.D.=0.48) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสมกับพื้นฐานนักเรียนและเนื้อหาใช้ภาษาที่สื่อสารเข้าใจง่าย ดังที่ Kurniati (2015) กล่าวว่าเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายจะนำพาให้นักเรียนเกิดแนวคิดใหม่ๆ ช่วยฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์และเกิดจินตนาการต่อยอดบทบาทตัวละครของตนโดยการพูด

2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ของกิจกรรมการละครอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.08, S.D.= 0.49) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมการละครช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการบรรยายละเอียดของการพูด เปิดโอกาสในการฝึกพูดของนักเรียนในการแสดงเป็นตัวละครต่างๆ ทำให้ได้พัฒนาการออกเสียงในจังหวะต่างๆ นักเรียนจะเข้าใจความหมายของคำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังที่ McCaslin (1990) กล่าวว่ากิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการละครได้โดยไม่อายเพื่อน เพราะกิจกรรมการละครเปิด

ประสบการณ์ให้นักเรียนได้แสดงความมั่นใจในความสามารถของตน ผ่านบทที่นักเรียนถนัดและเลือกเอง

2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการนำกิจกรรมการละครไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, $S.D.=0.39$) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของตนมีพัฒนาการในทางบวก เนื่องจากการฝึกอ่านบทละครและนิทานเทพนิยายทำให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงคำและประโยค นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการแสดงท่าทางประกอบ การพูดทำให้การพูดเป็นธรรมชาติมากขึ้น จนทำให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วและถูกต้องในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (2007) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าควรมีลักษณะดังนี้ กิจกรรมที่ส่งเสริมความสนใจและเสริมสร้างประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้กับนักเรียน ในด้านการพูดคือกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะสื่อสารเพื่อให้การฝึกพูดมีความหมาย นอกจากนี้ยังต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษา มีโอกาสเลือกที่จะสื่อสารด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่หลากหลายดังเช่นกิจกรรมการละคร

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละครที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายที่ใช้สอนผ่านกิจกรรมการละคร โดยนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่เป็นการช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยกว่าข้ออื่น ($\bar{X}=3.64$, $S.D.=0.96$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาบทนิทานเทพนิยายมุ่งเน้นด้านการเข้าใจเนื้อหาผ่านบทพูดของตัวละคร ผ่านการเลียนแบบตัวละครซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนในสถานการณ์ที่นักเรียนต้องคิดภาษาที่นักเรียนต้องแสดง นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อรายการประเมินอยู่ในระดับน้อยกว่าข้ออื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

จากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละครครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งต่อไปดังนี้

1. ครูควรมีการจัดกลุ่มที่คละนักเรียนที่เรียนเก่ง กลาง และอ่อนอยู่คละกันไปเพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ เวลาฝึกพูดภาษาอังกฤษร่วมกันในกลุ่ม
2. ครูควรจัดสภาพแวดล้อมในการทำกิจกรรมให้เหมาะสม มีพื้นที่นั่งพื้นสำหรับฝึกซ้อมการพูด มีการเคลื่อนย้ายโต๊ะเพื่อจัดพื้นที่การแสดง
3. ครูควรมีการเสริมแรงนักเรียนอย่างเหมาะสม และคอยดูแลไม่ให้เกิดเรื่องการหัวเราะเยาะหรือการล้อเลียนเวลามีเพื่อนนักเรียนพูดผิดเพื่อให้เกิดความทรงจำที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

4. ครูไม่ควรเข้าไปแทรกหรือขัดจังหวะนักเรียนระหว่างที่กำลังทำกิจกรรม ควรมีการจดข้อผิดพลาดและปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการอภิปรายหาทางปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลดียิ่งขึ้นในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

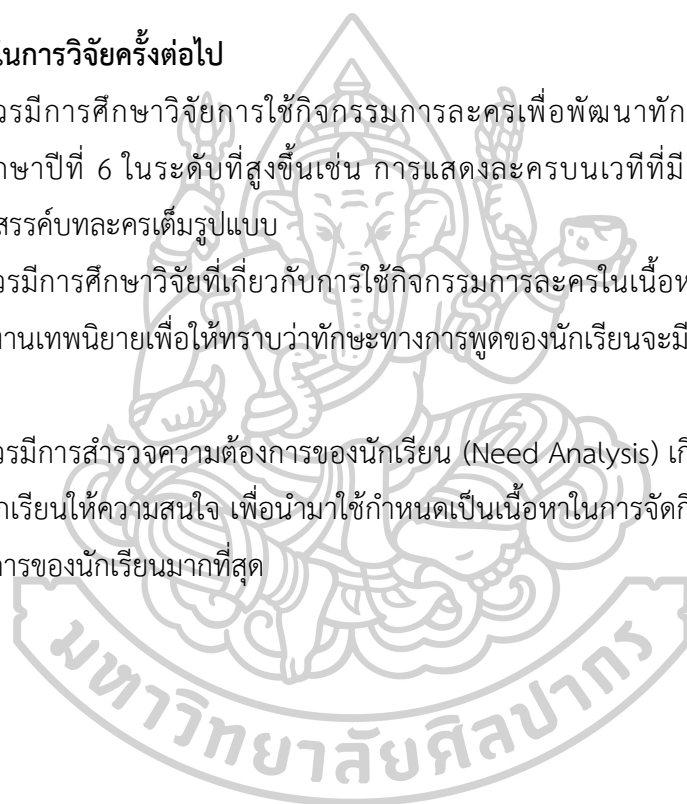
5. ครูควรเชิญบุคลากรภายนอกมาร่วมให้คำแนะนำการพูดกิจกรรมการละครของนักเรียนด้วย เช่น ครูสอนภาษาอังกฤษท่านอื่นๆ หรือชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการฝึกความกล้าแสดงออกให้กับนักเรียน และยังช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของการวัดผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับที่สูงขึ้นเช่น การแสดงละครบนเวทีที่มีการแต่งตัวการจัดฉาก และการสร้างสรรค์บทละครเต็มรูปแบบ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการละครในเนื้อหาอื่นๆ เปรียบเทียบกับเนื้อหาจากนิทานเทพนิยายเพื่อให้ทราบว่าทักษะทางการพูดของนักเรียนจะมีพัฒนาการที่แตกต่างกันอย่างไร

3. ควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียน (Need Analysis) เกี่ยวกับเนื้อหาจากนิทานเทพนิยายที่นักเรียนให้ความสนใจ เพื่อนำมาใช้กำหนดเป็นเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการละครให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนมากที่สุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชนธิภา คุณยศยิ่ง. (2554). "การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในการสื่อสารของนักเรียน." งานวิจัยเชิงการเรียนการสอนโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา เชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2559). "การใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อรับมือกับปัญหาการพูดและการฟังของ นักศึกษามหาวิทยาลัย." วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี, 7, 2: 179 – 194.
- นิภาพร บุญกุศล และคณะ. (2554). "การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูดและการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเล่า นิทานและบทบาทสมมติ." วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 8, 37: 33 – 40.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรินทร์ อุทัยฉัตร. (2537). "การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เรียนด้วยกิจกรรม การละครกับที่เรียนด้วยกิจกรรมตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร. (2545). "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างวิธี สอนที่ ใช้กิจกรรมการละครกับวิธีสอนแบบปกติสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปี ที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุจจิพร บัวแก้ว. (2549). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม สำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

วชิระ จันทราช. (2552). "กิจกรรมการละครเพื่อความสำเร็จในการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน."

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 6, 1: 10 - 21.

วนิดา ตันติชัชวาลวงศ์. (2556). "การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เรื่อง Opinions ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการขยาย วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมล ศรียาน." งานวิจัยปริญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศุภิพร สุ่มมาตย์. (2558). "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา." **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 34, 1: 197 – 208.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Research methodology for Social Sciences and Humanities)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาษาอังกฤษ

Alblawi, B. R. (2014). "Effectiveness of Teaching English Subject using Drama on the Development of Students Creative Thinking." **IOSR Journal of Research & Method in Education**, 4, 10: 54 - 63.

Canale, M., and Swain, M. (1980). Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Testing and Teaching [Press release]

Carrasco, A. (2012). "Engaging in Dramatic Activities in English as a Foreign Language Classes at the University Level." **Encuentro**, 12, 21: 94 - 103.

Dinapoli, R. (2009). "Using Dramatic Role-Play to Develop Emotional Aptitude." **International Journal of English Studies**, 9, 2: 97 - 110.

Gill, C. (2016). "Maximising Asian ESL Learners' Communicative Oral English Drama." **Advance in language and literacy studies**, 7, 5: 240 – 247.

Gorjian, B. (2010). "Dramatic Performance in Teaching Drama in EFL Contexts." **TESL - EJ**, 13, 4: 1 - 13.

Harmer, J. (2007). **How to Teach English**. London: Peason Longman Press.

Harris, and David, P. (1969). Testing English as a Second Language [Press release]

- Heaton, B. (1990). Classroom Testing [Press release]
- Heinig, B. (1981). Creative Drama for the Classroom Teacher (Fourth Edition) [Press release]
- Iamsaard, P., and Kerdpol, S. (2015). "A Study of Effect of Dramatic Activities on Improving English Communicative Speaking Skill of Grade 11th Students." **Canadian Center of Science and Education**, 8, 11: 69 – 78.
- Kardas, N. (2017). "Effect of Dram Instruction Method on Students' Turkish Verbal Skill and Speech Anxiety." **International Journal of Progressive Education**, 13, 1: 64 - 78.
- Kosucu, E. (2017). "The effect of creative drama activities on candidate teachers' self-directed skills." **CJES**, 12, 3: 148 - 156.
- Kurniati, E. (2015). "Learning English on Speaking Subject by Using the Fairy Tales with Local Wisdom for Elementary and High Schools' Students." Master Degree of Education Batanghari University.
- Lackman, K. (2010). **Teaching Speaking Sub-skills Activities for Improving Speaking**. Accessed July, 6. Available from <https://docplayer.net/39962619-Teaching-speaking-sub-skills.html>
- Lee, C. (2003). "The Uses of Enchantment: Fairy tales as instructional materials to facilitate primary English language education." **Journal of National Taipei teacher college**, 16, 1: 29 - 48.
- Lucantoni, P. (2002). **Teaching and Assessing Skill in English as a Second Language**. London: Cambridge University Press.
- Madsen, H. (1983). Techniques in testing [Press release]
- March, S. (2016). "Soperezhivanie: Dramatic Events in Fairy Tales and Play." **International Research in Early Childhood Education**, 7, 1: 68 – 84.
- McCaslin, N. (1990). **Creative Drama in The Classroom**. London: PearsonLongman Press.
- Murcia, C. (2001). Teaching English as a Second of Foreign Language [Press release]
- Phillips, S. (1999). **Drama with Children**. Oxford: Oxford University Press.

- Seong Myeong-Hee. (2013). "Suggestion for an Effective Drama based EFL Course at a Korean University." **Pan-Pacific Association of Applied Linguistics**, 17, 2: 91 - 106.
- Spratt, M. (2005). **The Teaching Knowledge Test Course**. Cambridge University Press.
- Taskin-Can, B. (2013). "The Effects of Using Creative Drama in Science Education on Students' Achievement and Scientific Process Skills." **Elementary Education**, 12, 1: 120 - 131.
- Thepsuriwong, W. (2011). "The Use of Dramatic Activities for English Speaking Ability of Fifth Grade Students at Santiharnwittayakhom School in Yasothorn Province." Master Thesis of Teaching English as a Foreign Language Sinakharinwirot Prasnamit University.
- Winick, S. (2013). **Einstein's Folklore**. Accessed December, 3. Available from <https://Blogs.Loc.Gove/foklife/2013/12/einsteins-folklore/>
- Zeitlin, A. (2017). **The Most Popular Fairy Tale Stories of All Time**. Accessed November 2. Available from <https://www.rd.com/culture/most-popular-fairy-tale-stories/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร

Lesson Plan 2

Course: Foundation English Topic: Little Red Riding Hood Class Level: Phathomuksa 6 Time: 2 periods

Standards: 1.1.2 Accurately read aloud texts, tales and short poems by reading.

1.3.3 Speak to express opinions about various matters around them.

2.1.1 Use words, tone of voice, gestures and manners politely and appropriately by observing the social manners of native speakers.

Terminal objective: To exchange information and do role play about giving direction.

Enabling objective:

No.	Enabling objective:	Speaking sub-skills	Drama elements
1	Students should be able to... familiarize with the characters by answering the questions.	pronunciation	characterization
2	recognize words in a dialogue.	pronunciation	-
3	recognize the dialogue by play- reading.	pronunciation, fluency	conflict
4	use the words and sentences by giving direction.	accuracy	rising action
5	design the dialogue and do role play.	fluency and accuracy	rising action

Materials: Power Point (ppt), worksheet, whiteboard, VDO

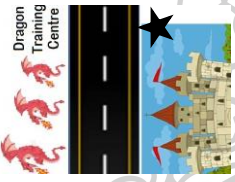

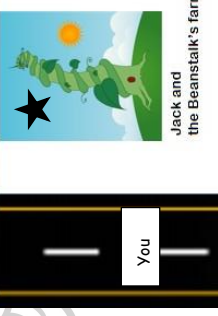
Step of teaching	Teaching process		Teaching aids												
<p>Step 1 Lead in (10 mins)</p>	<p>1. Activity: Characterizations</p> <p>2. Teacher's activities:</p> <ul style="list-style-type: none"> - T reads the conversation of Little Red Riding Hood and the wolf. - T explains the characterization about age, gender and personality. <p>Little Red Riding Hood is a kind and nice girl. The wolf is a strong and dishonest man.</p> <table border="1" data-bbox="691 618 927 1581"> <tr> <td>characterizations</td> <td>Little Red Riding Hood</td> <td>The wolf</td> </tr> <tr> <td>age</td> <td>10 years</td> <td>20 years</td> </tr> <tr> <td>gender</td> <td>female</td> <td>male</td> </tr> <tr> <td>personality</td> <td>Nice</td> <td>impolite</td> </tr> </table> <p>3. Instructions:</p> <p>1) Answer the questions from the story.</p> <p>Why does the wolf ask the direction of grandma's house? Expected answer: Because the wolf wants to go to grandma's house.</p> <p>What does Little Red Riding Hood do when she meet the wolf? Expected answer: Red doesn't tell the direction to a stranger.</p> <p>Why does Little Red Riding Hood don't tell the direction to the wolf? Expected answer: Because the wolf is a stranger.</p>		characterizations	Little Red Riding Hood	The wolf	age	10 years	20 years	gender	female	male	personality	Nice	impolite	<p>- ppt</p>
characterizations	Little Red Riding Hood	The wolf													
age	10 years	20 years													
gender	female	male													
personality	Nice	impolite													

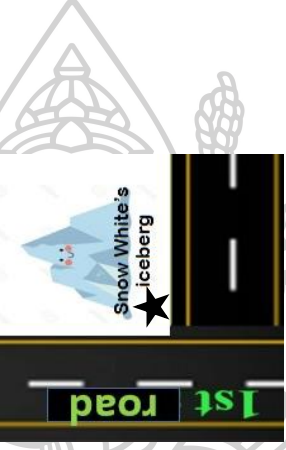

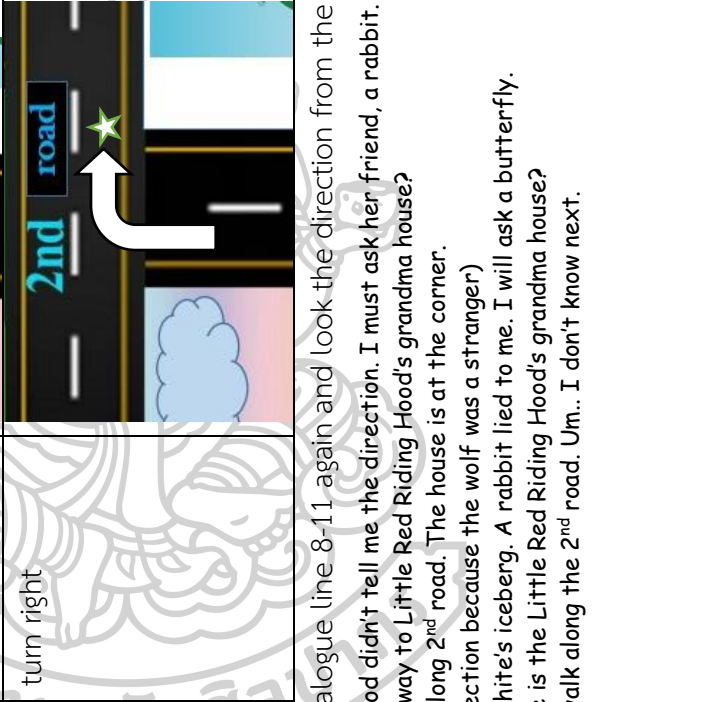
Step of teaching	Teaching process	Teaching aids
<p>Step 1</p> <p>Lead in (10 mins)</p> <p>continue</p>	<p>2) Read the conversation (line 1-7) of Little Red Riding Hood and the wolf. (boys are the wolf, girls are Little Red Riding Hood)</p> <p>1. Little Red Riding Hood: Oh! A wolf is behind the tree. HELP!</p> <p>2. Wolf: Don't worry my dear. I'm kind with you. I am Mr. Wolf. What's your name?</p> <p>3. Little Red Riding Hood: I am Little Red Riding Hood.</p> <p>4. Wolf: Where are you going?</p> <p>5. Little Red Riding Hood: I'm going to my grandma house.</p> <p>6. Wolf: Can you tell me the way to your grandma house?</p> <p>7. Little Red Riding Hood: I'm in a hurry. Goodbye.</p> <p>....to be continued....</p> 	
<p>Step 2</p> <p>The presentation stage (20mins)</p>	<p>1. Activity: Giving direction</p> <p>2. Teacher's activities:</p> <ul style="list-style-type: none"> - T presents the words and shows the map for Ss to give direction. - T and Ss read the dialogue together. 	<p>- ppt</p> <p>- worksheet</p> <p>- the map</p>

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids
<p>Step 2</p> <p>The presentation stage (20mins)</p> <p>Continue</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin-bottom: 10px;"> <p>8. <u>Wolf:</u> Little Red Riding Hood didn't tell me the direction. I must ask her friend, a rabbit. A rabbit can you tell me the way to Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>9. A rabbit: Turn left, walk along 2nd road. The house is at the corner. (a rabbit told the wrong direction because the wolf was a stranger)</p> <p>10. <u>Wolf:</u> That's the Snow White's iceberg. A rabbit lied to me. I will ask a butterfly. Excuse me, butterfly, where is the Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>11. A butterfly: Turn right, walk along the 2nd road. Um.. I don't know next. (a butterfly didn't tell the wolf because he looked like a bad guy)</p> <p>12. <u>Wolf:</u> I have a present to Little Red Riding Hood's grandma. Tell me the direction please.</p> </div> <p>- T shows Ss how to give direction.</p> <p>There are 3 questions at line 6, 8, 10. There are 2 answers at line 9 and 11.</p> <p>3 questions</p> <p>6. <u>Wolf:</u> Can you tell me the way to your grandma house?</p> <p>8. <u>Wolf:</u> A rabbit can you tell me the way to Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>10. <u>Wolf:</u> Excuse me, butterfly, where is the Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>2 answers</p> <p>9. A rabbit: Turn left, walk along 2nd road. The house is at the corner.</p> <p>11. A butterfly: Turn right, walk along the 2nd road. Um.. I don't know next.</p>	

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids						
<p>Step 2</p> <p>The presentation stage (20mins)</p> <p>Continue</p>	<p>- T explains more about the way to give directions.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Excuse me, where is the _____ ? 2) Excuse me, how can I get to the _____ ? 3) Can you tell me the way to _____ ? 4) Can you tell me how to go to _____ ? <p>3. Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Tell the meaning of the words from the given pictures. <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <table border="1" data-bbox="1015 1039 1308 1523"> <thead> <tr> <th data-bbox="1015 1447 1074 1523">No.</th> <th data-bbox="1015 1184 1074 1447">The words</th> <th data-bbox="1015 1039 1074 1184">pictures</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="1074 1447 1133 1523">1</td> <td data-bbox="1074 1184 1133 1447">next to</td> <td data-bbox="1074 1039 1308 1184"> </td> </tr> </tbody> </table> <p data-bbox="1270 492 1300 1039">The wolf's mountain is next to the Beast's rose garden.</p> </div>	No.	The words	pictures	1	next to		
No.	The words	pictures						
1	next to							

Step of teaching	Teaching process			Teaching aids
<p>Step 2 The presentation stage (20mins)</p> <p>Continue</p>	2	Opposite	 <p>Dragon Training Centre</p> <p>The prince palace is opposite the Dragon Training Centre.</p>	
	3	Between	 <p>7 dwarfs' cottage</p> <p>Huntsman's leather shop</p> <p>The huntsman's leather shop is between the 7 dwarfs' cottage and Snow White's ice berg.</p>	
	4	on the right	 <p>Jack and the Beanstalk's farm</p> <p>Jack and the beanstalk's farm is on the right.</p>	

Step of teaching	Teaching process			Teaching aids
<p>Step 2 The presentation stage (20mins) continue</p>	5	In front of	 <p>Ava tree</p> <p>Sleeping Beauty's house</p> <p>Ava tree is in front of the Sleeping Beauty's house.</p>	
	6	at the corner	 <p>Snow White's iceberg</p> <p>1st road</p> <p>Snow White's iceberg is at the corner.</p>	
	7	walk along	 <p>2nd road</p> <p>Walk along the 2nd road.</p>	

Step of teaching	Teaching process		Teaching aids
	8	turn left 	
	9	turn right 	
	2) Read the dialogue line 8-11 again and look the direction from the map. 8. <u>Wolf</u> : Little Red Riding Hood didn't tell me the direction. I must ask her friend, a rabbit. A rabbit can you tell me the way to Little Red Riding Hood's grandma house? 9. A rabbit: Turn left, walk along 2 nd road. The house is at the corner. (a rabbit told the wrong direction because the wolf was a stranger) 10. <u>Wolf</u> : That's the Snow White's iceber. A rabbit lied to me. I will ask a butterfly. Excuse me, butterfly, where is the Little Red Riding Hood's grandma house? 11. A butterfly: Turn right, walk along the 2 nd road. Um.. I don't know next.		

Step of teaching	Teaching process		Teaching aids																		
Step 3 The Practice Stage (20 mins)	1. Activity: Play-read 2. Teacher's activities: <ul style="list-style-type: none"> - T gives the dialogue to Ss in pairs. - T explains the components of drama and conflict. 	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="612 1279 667 1619">components of drama</th> <th data-bbox="612 822 667 1279">Little Red Riding Hood</th> <th data-bbox="612 340 667 822">The wolf</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="667 1503 721 1619">Feeling</td> <td data-bbox="667 1133 721 1279">Suspicious</td> <td data-bbox="667 685 721 822">Confident</td> </tr> <tr> <td data-bbox="721 1379 775 1619">Facial expression</td> <td data-bbox="721 1178 775 1279">Fearful</td> <td data-bbox="721 730 775 822">Delight</td> </tr> <tr> <td data-bbox="775 1514 829 1619">Voice</td> <td data-bbox="775 1155 829 1279">Like a kid</td> <td data-bbox="775 640 829 822">Like an adult</td> </tr> <tr> <td data-bbox="829 1458 884 1619">Movement</td> <td data-bbox="829 842 935 1279">Act out to show fear such as speak softly, don't make eyes contact.</td> <td data-bbox="829 371 983 822">Act out to show confident such as speak clearly, make eyes contact to others.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="983 1491 1037 1619">Dialogue</td> <td data-bbox="983 842 1088 1279">Don't tell the direction to the wolf because he is a stranger.</td> <td data-bbox="983 394 1088 822">Try to ask about Little Red Riding Hood grandma's house.</td> </tr> </tbody> </table>	components of drama	Little Red Riding Hood	The wolf	Feeling	Suspicious	Confident	Facial expression	Fearful	Delight	Voice	Like a kid	Like an adult	Movement	Act out to show fear such as speak softly, don't make eyes contact.	Act out to show confident such as speak clearly, make eyes contact to others.	Dialogue	Don't tell the direction to the wolf because he is a stranger.	Try to ask about Little Red Riding Hood grandma's house.	- ppt - worksheet - dialogue
components of drama	Little Red Riding Hood	The wolf																			
Feeling	Suspicious	Confident																			
Facial expression	Fearful	Delight																			
Voice	Like a kid	Like an adult																			
Movement	Act out to show fear such as speak softly, don't make eyes contact.	Act out to show confident such as speak clearly, make eyes contact to others.																			
Dialogue	Don't tell the direction to the wolf because he is a stranger.	Try to ask about Little Red Riding Hood grandma's house.																			
	<p>Conflict : occur when a character cannot achieve an object / Little Red Riding Hood talked with the wolf who is a stranger.</p>																				
	<p>3. Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Sharing idea about components of drama in class. 2) Play-reading the dialogue in pairs. 																				

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids
Step 3 The Practice Stage (20 mins) Continue	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Little Red Riding Hood</i>: Oh! A wolf is behind the tree. HELP! 2. <u>Wolf</u>: Don't worry my dear. I'm kind to you. I am Mr. Wolf. What's your name? 3. <i>Little Red Riding Hood</i>: I am Little Red Riding Hood. 4. <u>Wolf</u>: Where are you going? 5. <i>Little Red Riding Hood</i>: I'm going to my grandma house. 6. <u>Wolf</u>: Can you tell me the way to your grandma house? </div>	

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids
	<p>7. <i>Little Red Riding Hood</i>: I'm in a hurry. Goodbye.</p> <p>8. <u>Wolf</u>: Little Red Riding Hood didn't tell me the direction. I must ask her friend, that rabbit, can you tell me the way to Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>9. Rabbit: Turn left, walk along 2nd road. The house is at the corner. (the rabbit told the wrong direction because the wolf was a stranger)</p> <p>10. <u>Wolf</u>: That's the Snow White's iceberg. That rabbit lied to me. I will ask a butterfly. Excuse me, butterfly, where is the Little Red Riding Hood's grandma house?</p> <p>11. Butterfly: Turn right, walk along the 2nd road. Um.. I don't know next. (the butterfly didn't tell the wolf because he looked like a bad guy)</p> <p>12. <u>Wolf</u>: Little Red Riding Hood's friends didn't tell me the direction.</p>	

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids
<p>Step 4</p> <p>The further practice stage (30 mins)</p>	<p>1. Activity: Giving direction</p> <p>2. Teacher's activities:</p> <ul style="list-style-type: none"> - T explains the rising action of the story. <p>Rising action: It builds up to the climax. Nothing can be the same for the characters in the story.</p> <p>In this dialogue Little Red Riding Hood doesn't give direction to the wolf. So, he must ask Little Red Riding Hood's friends about the direction.</p> <ul style="list-style-type: none"> - T gives the places to Ss: Each group chooses one place for giving direction. There are 4 places. <p>1) Ministry of magic, 2) Sleeping Beauty's home, 3) 7 dwarfs' cottage, 4) Wolf's mountain.</p> <p>3. Instructions:</p> <p>1) From group of 3. They are 2 Little Red Riding Hood's friends and the wolf.</p> <p>2) Set 2 friends, 1st person gives direction in a wrong way; 2nd person gives the correct direction to the</p> <p>wolf and complete the given dialogue.</p> <p>Wolf: _____</p> <p>Little Red Riding Hood: _____</p> <p>Wolf: _____</p> <p>Little Red Riding Hood's fiend (1st): _____</p> <p>Wolf: _____</p> <p>Little Red Riding Hood's fiend (2nd): _____</p>	<p>- the map - the dialogue</p>

Step of teaching	Teaching process	Teaching aids																				
<p>Step 5 The free stage (40 mins)</p>	<p>1. Activity: The dialogue</p> <p>2. Teacher's activities:</p> <ul style="list-style-type: none"> - T sets Ss in group of 3. - T gives the situations to Ss. <table border="1" data-bbox="635 465 962 1581" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">The situations</td> </tr> <tr> <td>A: Two foreigners ask direction Little Red Riding about 2 landmarks.</td> </tr> <tr> <td>B: Mother and grandma ask Little Red Riding Hood about 2 shops for shopping.</td> </tr> <tr> <td>C: Your idea. You can make up the story using your own idea.</td> </tr> </table> <p>3. Instructions:</p> <p>1) Each group chooses a situation and complete the information in the table.</p> <table border="1" data-bbox="1131 338 1339 1581" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">characterizations</td> <td style="text-align: center;">Little Red Riding Hood</td> <td style="text-align: center;">Character 1</td> <td style="text-align: center;">Character 2</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">age</td> <td style="text-align: center;">10 years</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">gender</td> <td style="text-align: center;">female</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">personality</td> <td style="text-align: center;">nice</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	The situations	A: Two foreigners ask direction Little Red Riding about 2 landmarks.	B: Mother and grandma ask Little Red Riding Hood about 2 shops for shopping.	C: Your idea. You can make up the story using your own idea.	characterizations	Little Red Riding Hood	Character 1	Character 2	age	10 years			gender	female			personality	nice			<ul style="list-style-type: none"> - ppt. - worksheet
The situations																						
A: Two foreigners ask direction Little Red Riding about 2 landmarks.																						
B: Mother and grandma ask Little Red Riding Hood about 2 shops for shopping.																						
C: Your idea. You can make up the story using your own idea.																						
characterizations	Little Red Riding Hood	Character 1	Character 2																			
age	10 years																					
gender	female																					
personality	nice																					

Step of teaching	Teaching process				Teaching aids
	components of drama	Little Red Riding Hood	Character 1	Character 2	
	Feeling				
	Facial expression				
	Voice	Like a kid			
	Movement				
	<p>2) Each group sets and practices the dialogue and shows it.</p> <p>Picture from:</p> <ul style="list-style-type: none"> - https://www.google.co.th/search?q=little+red+riding+hood&xsrf=ALeKk03bt91Eyzfvq0hh_-4xHN-FX7tjAO:1584589488501&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiPuIM7sz6XoAhWczjGhCR3Csq_AUoAnoECBsQBA&biw=1366&bih=657#imgrc=2elIIMEX1DmrxlM - https://www.google.co.th/search?q=little+red+riding+hood&xsrf=ALeKk03bt91Eyzfvq0hh_-4xHN-FX7tjAO:1584589488501&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiPuIM7sz6XoAhWczjGhCR3Csq_AUoAnoECBsQBA&biw=1366&bih=657#imgrc=FUyrfED79VZnUOM 				

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	9-10	7-8	5-6	3-4	0-2
1. ความถูกต้อง - ไวยากรณ์ - การออกเสียง - คำศัพท์ (accuracy) - grammar - pronunciation - vocabulary	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้อง ตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	ไม่สามารถ สื่อสาร ทางการพูด ให้เข้าใจได้
2. ความคล่องแคล่ว (fluency)	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่เข้าใจ	ไม่สามารถ พูดสื่อสาร เป็น ภาษาอังกฤษ ได้
3. องค์ประกอบของ ละคร (drama elements) - feeling - facial expression - voice - movement - dialogue	มีองค์ประกอบ ของละคร ครบถ้วนอยู่ใน ระดับ ดีเยี่ยม	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับดี	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับ พอใช้	มี องค์ประกอบ ของละครอยู่ ในระดับ ปรับปรุง	ไม่มี องค์ประกอบ ของละคร

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินจาก (Heaton, 1990), (Madsen, 1983), (Haris and David, 1969) และ (Lucationi, 2002)

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร

Direct speaking test

Procedures

- Students in pair pick up 1 card in a box. (There are 3 cards.)
- Students design the conversation in 2 minutes.
- Students acts out in 3 minutes.

Time

5 minutes per pair. There are 16 pairs so it will take about 80 minutes to finish testing 33 students.

The cards

Topic A: Cinderella and stepmother	
1 st student: Cinderella	2 nd student: Stepmother
Cinderella's stepmother orders her to do housework twice. Cinderella will do the first one but will not do the second. She tells her stepmother a reason why Cinderella doesn't do that housework.	Stepmother ordered Cinderella to do housework twice. Stepmother praises Cinderella when she does the first housework and scolds for not doing the second.
Topic B: Little Red Riding Hood and the wolf	
1 st student: Little Red Riding Hood	2 nd student: the wolf
Little Red Riding Hood gives direction to the wolf. There are two places for giving directions.	The wolf asks Little Red Riding Hood to give directions to 2 places.
Topic C: Snow White and the queen	
1 st student: Snow White	2 nd student: the queen
Snow White doesn't eat the queen's food easily. She eats it in the 3 rd time.	The queen offers Snow White to eat something in 3 different ways.

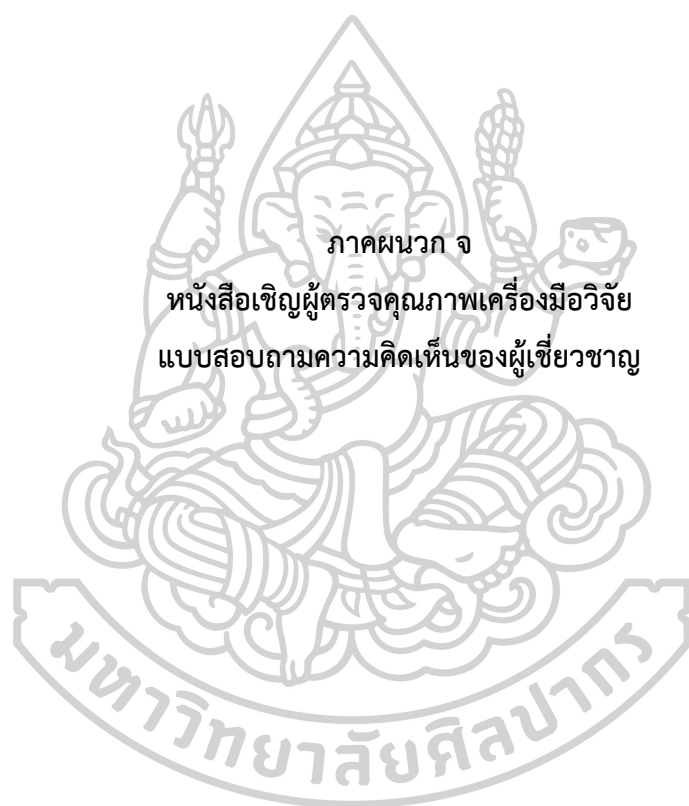
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร

- คำชี้แจง: 1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจ 1 ช่องต่อ 1 ข้อ
2. คำตอบจากแบบสอบถามนี้จะมีประโยชน์ และมีคุณค่ามากที่สุดเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริง
3. การตอบแบบสอบถามนี้ ไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียน
4. ระดับความพึงพอใจมีความหมายดังนี้
- 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 - 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
 - 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
 - 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
 - 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม					
1. นักเรียนเข้าใจคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำกิจกรรมการละคร					
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมการละครในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม					
3. นักเรียนไม่ชอบการแสดงละครกับเพื่อน					
4. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในห้องเรียน					
5. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ					
ด้านเนื้อหา					
6. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทนิทานเทพนิยาย ที่ใช้สอนผ่านกิจกรรมการละคร					
7. นักเรียนสนใจและชื่นชอบนิทานเทพนิยายที่ได้เรียน					

รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
8. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียน <u>ไม่</u> อยากฝึกการพูดภาษาอังกฤษ					
9. กิจกรรมการละครเป็นวิชาที่ <u>ไม่</u> น่าสนใจสำหรับนักเรียน					
10. เนื้อหาในกิจกรรมการละคร ทำให้นักเรียนฝึกความคิดสร้างสรรค์ในการฝึกพูด					
ด้านประโยชน์					
11. กิจกรรมการละครให้ความรู้ด้านการออกเสียงคำและประโยคแก่นักเรียน					
12. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน					
13. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
14. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการละครได้โดยไม่มีอายเพื่อน					
15. กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนเกิดปัญหาระหว่างการทำกิจกรรมกับเพื่อน					
ด้านการนำไปใช้					
16. การฝึกอ่านบทละครหรือนิทานเทพนิยายทำให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงคำและประโยค					
17. กิจกรรมการละครไม่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการแสดงท่าทางประกอบการพูด เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจมากยิ่งขึ้น					
18. กิจกรรมการละครสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
19. กิจกรรมการละครช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความคล่องแคล่วและถูกต้อง					
20. กิจกรรมการละคร <u>ไม่</u> เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก จ
หนังสือเชิญผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย
แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว 8606(๗๘) 1866

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศรินทร์ เอื้อนโรสงค์

ด้วย นางสาวอำพร วุฒิจูโก รหัสประจำตัว 58254327 นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 860๕๕๖/๑๕๖๕
รศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์เมธา หมั่นประเสริฐ

ด้วย นางสาวอำพร วุฒิจูโกร รหัสประจำตัว 58254327 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 (ว.ร.) 9868

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวอัญชลี โกษะ

ด้วย นางสาวอำพร วุฒิจูโก รหัสนักศึกษา 58254327 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการสอนเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงความคิดเห็น และหากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีเกณฑ์ของค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความไม่เหมาะสม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม
1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม

หัวข้อ	วัตถุประสงค์	รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			1	0	-1	
Lesson 2 Little Red Riding Hood	To exchange information and do role play about giving direction.	1. เนื้อหาไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์				
		2. ขั้นตอนและกิจกรรมการ ละครสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์				
		3. ขั้นตอนและกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ไปสู่การ ปฏิบัติจริงได้				
		4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม				
		5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ _____

(_____)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงความคิดเห็น และหากท่านมี
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
ต่อไป โดยมีเกณฑ์ของค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดมีความไม่เหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดมีความเหมาะสม
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดมีความเหมาะสม

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. หัวข้อในเกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสมและเพียงพอ				
2. เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
3. ภาษาที่ใช้ในเกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม				
4. เกณฑ์การประเมินสามารถใช้ในการประเมินทักษะการพูดได้				
5. เกณฑ์การประเมินมีระดับการให้คะแนนเหมาะสม				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ _____

(_____)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงความคิดเห็น และหากท่านมี
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
ต่อไป โดยมีเกณฑ์ของค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความไม่เหมาะสม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความเหมาะสม
1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความเหมาะสม

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2. แบบทดสอบมีคำชี้แจงที่ชัดเจน				
3. แบบทดสอบมีรูปแบบที่เข้าใจง่าย				
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบมีความเหมาะสม				
5. ภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบมีความเหมาะสม				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ _____

(_____)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละคร

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแสดงความคิดเห็น และหากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาเขียนในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีเกณฑ์ของค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมีความไม่เหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสม

1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสม

รายการขอความเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	1	0	-1	
1. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม				
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม				
กิจกรรมสนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน				
ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม				
2. ด้านเนื้อหา				
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์				
ความน่าสนใจและทันสมัย				
ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน				
3. ด้านประโยชน์				
มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น				
นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน				
4. ด้านการนำไปใช้				
นำความรู้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดได้				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ _____

(_____)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8606 (4ค) 9869

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว

ด้วย นางสาวอำพร วุฒิจูโกรหส์ประจำตัว 58254327 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร " มีความ
ประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คน ในโรงเรียนของท่าน
เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้อง
ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาต มากจู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 9850

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว

ด้วย นางสาวอำพร วุฒิจูโก รหัสนักศึกษา 58254327 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร" มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คน ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอำพร วุฒิจูโก
วัน เดือน ปี เกิด	14 กรกฎาคม 2533
สถานที่เกิด	อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนเทศบาลวัดห้วยพลู (โชติประชาชนเคราะห์) ตำบลห้วยพลู อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา (ในพระสังฆราชูปถัมภ์) ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ภาษาอังกฤษศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ระดับปริญญาโท ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 35 หมู่ 2 ตำบลห้วยพลู อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 73120

